ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ - ସଂଖ୍ୟା ତିନି

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଉଦ୍ଘାଟନ: ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏବଂ ସତ୍ୟର ପଥର ଏକ ଅଧ୍ୟୟନ

Jeff Pippenger
2023-08-21

> "ଏହିପରି, କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବା ଓ ସତ୍ୟର ମୂଲ୍ୟବାନ ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଖନନ କରିବା ସମୟରେ, ଲୁକାଇଥିବା ଧନସମ୍ପଦକୁ ଅନୁଭବ କରାଯାଏ। ଅପେକ୍ଷାତୀତ ଭାବେ ଆମେ ଏମିତି ମୂଲ୍ୟବାନ ଧାତୁ ଆବିଷ୍କାର କରୁଅଛୁ, ଯାହାକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ସଂରକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ହୁଏ। ଏବଂ ଏହି ଅନ୍ୱେଷଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲୁ ରହିବା ଉଚିତ। ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେ ଧନସମ୍ପଦ ମିଳିଛି, ସେଥିରୁ ବହୁଅଂଶ ଭୂପୃଷ୍ଠର ନିକଟରେ ଥିଲା, ଏବଂ ସହଜରେ ଲଭ୍ୟ ହୋଇଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୱେଷଣ ଯଥାଚିତ ଭାବେ ପରିଚାଳିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଶୁଦ୍ଧ ବୁଝାମଣା ଓ ହୃଦୟକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରୟାସ କରାଯାଏ। ଯେତେବେଳେ ମନ ଖୋଲା ରଖାଯାଏ ଏବଂ ନିରନ୍ତର ଭାବେ ପ୍ରକାଶନର କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରେ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ସତ୍ୟର ସମୃଦ୍ଧ ଭଣ୍ଡାରମାନଙ୍କୁ ଆବିଷ୍କାର କରିବୁ।"
>
> "ପୁରାତନ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ନୂତନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଏବଂ ସନ୍ଧାନରେ ଯେ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଅବହେଳିତ ହୋଇରହିଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ପ୍ରବଳ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଭ୍ରାନ୍ତିର କୁତର୍କର ତଳେ ପୂତିତ ହୋଇରହିଛି, କିନ୍ତୁ ପରିଶ୍ରମୀ ସନ୍ଧାନକାରୀ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଜି ପାଇବ। ସେ ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟର ମୂଲ୍ୟବାନ ମଣିମାଣିକ୍ୟର ଭଣ୍ଡାରକୁ ଖୋଜି ପାଏ ଏବଂ ଖୋଲେ, ସେଥିରେ କୌଣସି ଚୋରି ନାହିଁ; କାରଣ ଯେମାନେ ଏହି ମଣିମାଣିକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରନ୍ତି, ଏବଂ ତାହା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲିବାକୁ ଏକ ଭଣ୍ଡାର ଥାଏ। ଯିଏ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବଣ୍ଟନ କରେ, ସେ ନିଜକୁ ସେହି ଧନଭଣ୍ଡାରରୁ ବଞ୍ଚିତ କରେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେ ଯେପରି ଭାବେ ତାହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିପାରିବ, ସେପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ତାହାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରେ, ସେ ନୂତନ ଧନରାଶି ଆବିଷ୍କାର କରେ...."
>
> "ଯେମାନେ ସତ୍ୟର ଶିକ୍ଷକ ଭାବେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ମହାନ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ସହ ଗଭୀର ଭାବେ ସଂଘର୍ଷ କରିବାକୁ ଉଚିତ। ସେମାନେ ତୁଚ୍ଛ ବିଷୟର କଥା କହି ମୂଲ୍ୟବାନ ସମୟ ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ ନୁହେଁ। ସେମାନେ ବାକ୍ୟକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁନ୍ତୁ ଏବଂ ବାକ୍ୟକୁ ପ୍ରଚାର କରୁନ୍ତୁ। ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ଏକ ତୀକ୍ଷ୍ଣ, ଦୁଇଧାରୀ ତଳୱାର ସଦୃଶ ରହୁ। ଏହା ଅତୀତର ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ କ'ଣ ହେବ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରୁ।"
>
> "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ସମସ୍ତ ମହାନ ସତ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ଆଲୋକ ଉଦ୍ଭାସିତ ହେବ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନୂତନତା ଓ ଦୀପ୍ତିମାନତାରେ ଦେଖାଯିବ, କାରଣ ଧର୍ମର ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କିରଣମାନେ ସମଗ୍ରକୁ ଆଲୋକିତ କରିବେ।" Manuscript Releases, volume 1, 37–40.

ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ଆରମ୍ଭ କରୁଥିବା ବେଳେ, ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତିରୂପଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥାପିତ କରିସାରିଛି, ଯାହା ଏକ ଭଲ ସନ୍ଦର୍ଭବିନ୍ଦୁ ଭାବେ କାମ କରିବ। ଯଦି ଆପଣ ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକୁ ଅନଲାଇନ୍‌ରେ ପଢ଼ୁଛନ୍ତି, ତେବେ ମୁଁ ଆଶା କରେ ଯେ ଆପଣ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକ ତାରିଖକ୍ରମେ ବିନ୍ୟସ୍ତ। ମୁଁ ବୁଝୁଛି ଯେ ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ମୁଁ ଯାହା ଅଂଶୀଦାର କରୁଛି ତାହାର ଅଧିକାଂଶ ସହ ପୂର୍ବରୁ ପରିଚିତ; ଏବଂ ସମସ୍ତ ପୁନରୁକ୍ତି ପାଇଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି। ଯେ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ବିଚାର କରୁଛୁ, ସେଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ବାଇବେଲୀୟ ସମର୍ଥନ ଦେବାକୁ ମୁଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି, ଯେଣେକି Future for America ଯେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରେ, ସେସବୁ ସହ ନୂତନ ଥିବା କେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ବୁଝିପାରିବେ ଏବଂ ଆଗ୍ରହର ସହିତ ଜଡ଼ିତ ରହିପାରିବେ, ଯଦ୍ୟପି ଏହି ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକ ସହ ସେମାନଙ୍କର ସେତେ ପରିଚୟ ନଥାଇପାରେ, ଯେତେକି ଆମ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କର ଆଗରୁ ଅଛି।

କିଛି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସତ୍ୟ ଅଛି, ଯାହାକୁ ସମ୍ପ୍ରତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ କେବେ ଚିହ୍ନି ପାରିନଥିଲି, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଉଦ୍ଘାଟିତ ହୋଇଛି। ମୁଁ ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସାର୍ବଜନିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସରଳଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରୁଥାନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଭାଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସମର୍ଥନର ଏକ ଆଧାର ପ୍ରଥମେ ଗଢ଼ିବାର ଚେଷ୍ଟା ନ କରି; କିନ୍ତୁ ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏତେ ନୂତନ ଏବଂ ଏତେ ଗମ୍ଭୀର ଯେ, କିଛି ଆଧାର ବିନା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଗ କରିବାକୁ ମୁଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇନଥିଲି—ଏମିତି ଏକ ଆଧାର, ଯାହା ଉପରେ ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇପାରେ, ଏବଂ ଯାହାକୁ ମୁଁ ଏହିରୂପେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ, ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଘଟୁଥିବା ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଅମୋହରଣ ଭାବେ ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି।

> ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସମୟ ସନ୍ନିକଟ। ଯେ ଅନ୍ୟାୟକାରୀ, ସେ ଅନ୍ୟାୟକାରୀ ହୋଇ ରହୁ; ଏବଂ ଯେ ଅଶୁଚି, ସେ ଅଶୁଚି ହୋଇ ରହୁ; ଏବଂ ଯେ ଧାର୍ମିକ, ସେ ଧାର୍ମିକ ହୋଇ ରହୁ; ଏବଂ ଯେ ପବିତ୍ର, ସେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ରହୁ।" ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 22:10, 11.

ସତ୍ୟକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ସମ୍ପର୍କରେ ଯୀଶୁ ଏକ ନୀତି ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ, ଯାହା ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ ଏଠାରେ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ। ସେହି ନୀତି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ପରିଚୟର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି।

> ଏବଂ ସେ ଆସିଲେ, ସେ ପାପ, ଧର୍ମିକତା ଓ ନ୍ୟାୟବିଚାର ବିଷୟରେ ଜଗତକୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବେ: ପାପ ବିଷୟରେ, କାରଣ ସେମାନେ ମୋ'ପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହାନ୍ତି; ଧର୍ମିକତା ବିଷୟରେ, କାରଣ ମୁଁ ମୋର ପିତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛି, ଏବଂ ତୁମେ ଆଉ ମୋତେ ଦେଖିବ ନାହିଁ; ନ୍ୟାୟବିଚାର ବିଷୟରେ, କାରଣ ଏହି ଜଗତର ଅଧିପତି ବିଚାରିତ ହୋଇଛି। ମୋର ତୁମମାନଙ୍କୁ କହିବା ପାଇଁ ଏଯାବତ୍ ଅନେକ କଥା ଅଛି, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବହନ କରିପାରୁ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟର ଆତ୍ମା, ଆସିଲେ, ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟରେ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ: କାରଣ ସେ ନିଜ ପକ୍ଷରୁ କହିବେ ନାହିଁ; ବରଂ ଯାହା କିଛି ସେ ଶୁଣିବେ, ତାହାହିଁ ସେ କହିବେ: ଏବଂ ସେ ଆଗାମୀ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ। ସେ ମୋତେ ମହିମାନ୍ୱିତ କରିବେ: କାରଣ ସେ ମୋର ଠାରୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହା ଜଣାଇବେ। ଯୋହନ 16:8–16.

ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଥିଲେ, "ମୋର ତୁମମାନଙ୍କୁ କହିବା ପାଇଁ ଏଯାବତ୍ ଅନେକ କଥା ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବହନ କରିପାରିବ ନାହିଁ," ସେଥିରୁ ମୋର ଏହି ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ସମର୍ଥିତ ହୁଏ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ କିଛି ଅଂଶୀଦାର କରିବାକୁ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ଆଧାର ଥିବା ଉଚିତ। ଏହା କହିବା ସହ, ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏହିପରି ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା "ଜଗତକୁ ପାପ, ଧର୍ମିକତା, ଓ ବିଚାର ବିଷୟରେ" ତାଡନା କରାଯାଇବାରେ ତିନି ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ସେହି ତିନିଟି ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାଣୀର ସନ୍ଦେଶ; ତେଣୁ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦଟି ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସାକ୍ଷ୍ୟ, କାରଣ ଏହା ଏହି କଥାରେ ଜୋର ଦେଉଛି ଯେ ସନ୍ଦେଶଟି କ୍ରମୋନ୍ନତ ଭାବରେ ବୁଝାଯାଏ, ଏବଂ ଏହା କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରାହିଁ ବୁଝାଯାଏ ଯେଉଁମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ତୈଳ ଧାରଣ କରନ୍ତି। ଯୋହନ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ, ସେହି ଏକେ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ ସେ ଜଗତର ଅନ୍ତରେ ସବ୍ବାଥ-ଉପାସନାକାରୀ ସପ୍ତମ-ଦିନୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି।

> ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନରେ ମୁଁ ଆତ୍ମାରେ ଥିଲି, ଏବଂ ମୋର ପଛପଟରୁ ତୂରୀର ଧ୍ୱନି ସଦୃଶ ଏକ ମହାନ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 1:10।

ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ଥିବା ସପ୍ତମ-ଦିନୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ, ଯେମାନେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟରେ ମୋହରମୁକ୍ତ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ବୁଝିବେ, ସେମାନେ ଏହା କରିପାରିବେ କାରଣ ସେମାନେ "ଆତ୍ମାରେ" ଅଛନ୍ତି। ସେହି ଉପମାର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ, ଯାହା ବିଷୟରେ ଆମକୁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏହା "ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନୁଭବକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ," ଯୋହନ ଜଣେ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀ, କାରଣ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଆତ୍ମାର ତେଲ ଅଛି। ସେ ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ଥିବା ସେହି ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ "ପଛରୁ" ଏକ ମହାଶବ୍ଦ ଶୁଣନ୍ତି। ତାଙ୍କ "ପଛରୁ ଆସୁଥିବା ଶବ୍ଦ" ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦରେ ପରିଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିବା ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ଅଟେ, ଏବଂ ସେହି ଶବ୍ଦ ତାଙ୍କୁ ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କ

ପାଖକୁ ଫେରି ସେହିଥିରେ ଚାଲିବାକୁ ସୂଚନା ଦେଇଥାଏ।

> ଏହିପରି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ପଥମାନଙ୍କରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଅ, ଏବଂ ଦେଖ, ଏବଂ ପୁରୁଣା ପଥଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ପଚାର, କେଉଁଠି ଶୁଭ ପଥ ଅଛି; ଏବଂ ସେହିଥିରେ ଚାଲ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ପାଇଁ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମେ ସେହିଥିରେ ଚାଲିବୁ ନାହିଁ। ଯିରିମିୟ 6:16.

ଯିରିମିୟ ଯେ "ବିଶ୍ରାମ" ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, ସେହିଟି ହେଉଛି ଅନ୍ତ୍ୟବର୍ଷା ସମୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଉଜାଡ଼ିଦେବା। ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦରେ ଯିରିମିୟ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଭିତ୍ତିମୂଳଗୁଡ଼ିକୁ (ପୁରୁଣା ପଥଗୁଡ଼ିକୁ) ପୁନର୍ବାର ଫେରି ଆସି ସେଥିରେ ଚାଲିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି।

> "ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲି, କହିଲି, ତୂରୀର ଧ୍ୱନି ଶୁଣ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମେ ଶୁଣିବୁ ନାହିଁ।" ଯିରିମିୟ 6:17।

ଯେତେବେଳେ ଯୋହନ ତାଙ୍କ ପଛରୁ ଆସୁଥିବା ସେହି ସ୍ୱରକୁ ଶୁଣନ୍ତି, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ପୁରାତନ ପଥମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଭିତ୍ତିମୂଳମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁଛି, ସେ ଯେ ସ୍ୱର ଶୁଣନ୍ତି ତାହା ତୂରୀର ସ୍ୱର ସଦୃଶ। ସେହି ସ୍ୱର, ପରମେଶ୍ୱର ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିବା "ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କ" ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ପିତା ମିଲର ଥିଲେ ସେହି ପ୍ରହରୀ, ଯିଏ ବିଚାରକାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭ ଘୋଷଣା କରୁଥିବା ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରଚାର ସମୟରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଆରମ୍ଭରେ ସତର୍କବାଣୀର ତୂରୀ ଫୁଙ୍କାଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଯୋହନ ବିଶେଷ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ବିଚାରକାର୍ଯ୍ୟର ସମାପ୍ତି ଘୋଷଣା କରୁଥିବା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଚାର କରନ୍ତି। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ମିଲରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ଥାପିତ କରିଥିବା ଭିତ୍ତିମୂଳମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରନ୍ତି।

ଆମେ ବର୍ଷର ପରେ ବର୍ଷ ପୁନଃପୁନି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଆସିଛୁ, (ଏବଂ ଏହା ହବକ୍‌କୂକଙ୍କର ତାଲିକାମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ), ଯେ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶ "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କର" ପାପ ସମ୍ପର୍କରେ ଦୋଷୀ ସିଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଅଟେ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶରେ ଧର୍ମିକତା ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ଏବଂ ତୃତୀୟଟି ବିଚାରକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ। ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ତିନି ଦୂତଙ୍କର ତିନିଟି ପଦକ୍ଷେପ, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ମଧ୍ୟ ଏହି ତିନିଟି ପଦକ୍ଷେପ। ସେହି ତିନିଟି ପଦକ୍ଷେପକୁ ହିବ୍ରୁ ଭାଷାର ସେହି ତିନିଟି ଅକ୍ଷର ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯେଗୁଡ଼ିକ ମିଶି ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦଟି ଗଠନ କରେ, ଯାହାର ଅନୁବାଦ "ସତ୍ୟ" ବୋଲି କରାଯାଇଛି। ଯୋହନ ସୋହଳ ଅଧ୍ୟାୟର ଏହି ଅଂଶରେ, ଯୀଶୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ କହୁଛନ୍ତି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ "ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ" ମଧ୍ୟରେ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ "ଆସିବାକୁ ଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ" ମଧ୍ୟ ଦେଖାନ୍ତି। ତଥାପି ଯୀଶୁ କହନ୍ତି ଯେ, "ମୋର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବା ପାଇଁ ଆଉ ବହୁତ କିଛି ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମେ ସେଗୁଡ଼ିକ ବହନ କରିପାରିବ ନାହିଁ।"

ମୁଁ ଆଶା କରେ ଯେ "ସତ୍ୟ" ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦର କିଛି ଗୁରୁତ୍ୱ ଆପଣ ବୁଝିପାରିଛନ୍ତି। କାରଣ ଆମେ ଏମାତ୍ର ଆମର ଅଧ୍ୟୟନରେ ସେହି ପ୍ରତୀକକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଛୁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ତିନିଟି ପଦରେ, ଈଶ୍ୱର ଓ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସଂପ୍ରେଷଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦେବତ୍ୱର ତ୍ରିବିଧ ସ୍ୱରୂପକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବାର ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଶେଷ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଏହା ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପାଏ, ଏବଂ ଏପରି କରି, "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ପ୍ରୟୋଗର ଆଧାରରେ, ଏହା ଅଧିକ ଆଲୋକ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆଦିପୁସ୍ତକ 1:1–2:3 କୁ ଯୋଡ଼ିଦେଉ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଏକ ତୃତୀୟ ସାକ୍ଷୀ ଏବଂ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ରେଖାକୁ ପାଉ, ଯାହାକୁ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷଭାଗରେ ଥିବା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇଟି ରେଖା ଉପରେ ରଖିବା ପାଇଁ।

ତାପରେ ଆମେ ଆସିବାକୁ ଥିବା ଏଲିୟାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ପୁରାତନ ନିୟମର ଶେଷ ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ଯୋଗ କରୁ, ଏବଂ ତାହାରେ ଆମ ପାଖରେ ଚାରିଟି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ରେଖା ଥାଏ।

ତା'ପରେ ଆମେ ନୂତନ ନିୟମର ପ୍ର ଥମ ଅଧ ।ୟକୁ ଯୋଡୁଛୁ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ରେଖାରେ ଆଲଫା ଓ ଓମେଗାର ସିଦ୍ଧ ।ନ୍ତ କୁ ପ୍ର ୟୋଗ କଲେ, ବାଇବେଲରେ ମିଳୁଥିବା ଚୂଡାନ୍ତ ସନ୍ଦେ ଶକୁ ସଂଗଠିତ କରିବା ପାଇଁ ଆମ ପାଖରେ ପାଞ୍ଚ ଟି ରେଖା ଥାଏ। ଯଦି ଆମେ, ଯେ ପାଞ୍ଚ ଟି ରେଖାକୁ ପୂର୍ବରୁ ଚିହ୍ନ ଟ କରିଛୁ, ସେହି ପାଞ୍ଚ ଟି ରେଖାରେ ସମଗ୍ର ଭାବରେ ଏହି ସିଦ୍ଧ ।ନ୍ତ କୁ ପ୍ର ୟୋଗ କରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେବାକୁ ଯାଉ, ତେବେ ଆମେ ଏହା ଆଶା କରିବା ଉଚିତ ଯେ ମାଥିଉର ଶେଷ ଏବଂ ଯୋହନଙ୍କ ର ଶେଷ, ଆମେ ବିଚାର କରୁଥିବା ସେହି ପାଞ୍ଚ ଟି "ପ୍ର ଥମ ଓ ଶେଷ" ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀମୂଳକ ରେଖା ସମସ୍ତେ ଯେ ଏକେ ସୂଚନାକୁ ସାକ୍ଷ ୟ ଦେଉଛନ୍ତ ି, ସେହି ଏକେ ସୂଚନାକୁ ସାକ୍ଷ ୟ ଦେଉଥିବା ଦେଖାଯିବ।

ଯେ ସନ୍ଦେଶ ଅନାବୃତ ହେଉଛି, ସେହିଟି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ସ୍ଥାପିତ; ଏହି କାରଣରୁ ଅନ୍ୟ ଧାରାଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ସେହି ପୁସ୍ତକଟି ହେଉଛି ସନ୍ଦର୍ଭବିନ୍ଦୁ, ଏବଂ ଏହା ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଏହି ସୂଚନା ସହ ସମ୍ମତ ଯେ "ବାଇବେଲର ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ଏକତ୍ର ହୁଏ ଏବଂ ସେଠିରେ ଶେଷ ପାଏ।" ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି ପଦର ସନ୍ଦେଶ ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱର ଯୋହନଙ୍କୁ ନିଜ ବାକ୍ୟ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି, ଯେଣେକି ସେ ତାହା ଲେଖି ପଠାଇଦିଅନ୍ତୁ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ। ନୂତନ ନିୟମର ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ, ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବଂଶାବଳୀକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ଏବଂ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୂଚନାମୂଳକ ଏକ ବିଷୟବିନ୍ଦୁ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।

> ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବଂଶାବଳୀର ପୁସ୍ତକ। ମାଥିଉ 1:1।

"ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର" ବିଷୟକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା—ଏମିତି ଏକ ବିଷୟ ଯାହାକି ଯିହୂଦୀମାନେ କେବଳ ସେଥିରେ ଥିବା ବାଇବେଲୀୟ ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ବୁଝିଥାନ୍ତେ ମାତ୍ର ବୁଝିପାରୁଥାନ୍ତେ—ଯୀଶୁ ଖୁଟିନାଟି ତର୍କ କରୁଥିବା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସମ୍ବାଦକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିରୁତ୍ତର କରି ସମାପ୍ତ କଲେ। ସେମାନେ ତାହା ବୁଝିଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ ମଧ୍ୟ ବୁଝୁନାହାନ୍ତି। ଯେକେହି ଇତିହାସର ପୁନରାବୃତ୍ତିର ସିଦ୍ଧାନ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ତର୍କ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେ ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ ସେ ବୁଝୁନାହିଁ ଯେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରତିରୂପ; ଏବଂ ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଅନିଚ୍ଛା, ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଶେଷକାଳରେ ସେହି ଏକେଇ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ବୁଝିବା ପ୍ରତି ଥିବା ଅନିଚ୍ଛା ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକାକାର। ଯୀଶୁ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଶେଷ ପ୍ରହେଳିକାରେ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରହେଳିକା ଦିଗରେ ନେଇଯାଇ: ଦାଉଦଙ୍କ ପ୍ରଭୁ କିପରି ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବେ?

ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଆରମ୍ଭରେ ବାକ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ, ଏବଂ ବାକ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ଈଶ୍ୱର, ଏବଂ ବାକ୍ୟ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ। ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ସେହି ଅନ୍ୟ ପଙ୍କ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ସମଞ୍ଜସ, ଯାହାକୁ ଆମେ ସନ୍ଦର୍ଭ କରୁଛୁ। ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ପରେ ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରର ଶେଷ କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିବା, ତେବେ ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ, ଯୀଶୁ ନିଜେ କିପରି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିବା କଥା ଶୁଣିବା ପରେ, ପିତର ପ୍ରେରିତ ଯୋହନଙ୍କ ବିଷୟରେ କ'ଣ ଘଟିବ ବୋଲି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ।

> ପିତର ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, "ପ୍ରଭୁ, ତେବେ ଏହି ମଣିଷର କ'ଣ ହେବ?" ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଯଦି ଇଚ୍ଛା କରେ ଯେ ମୁଁ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ରୁହୁ, ତାହାରେ ତୁମର କ'ଣ? ତୁମେ ମୋତେ ଅନୁସରଣ କର।" ତେବେ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି କଥା ପ୍ରଚାରିତ ହେଲା ଯେ, ସେହି ଶିଷ୍ୟ ମରିବେ ନାହିଁ; ତଥାପି ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିନଥିଲେ, "ସେ ମରିବେ ନାହିଁ"; କିନ୍ତୁ, "ମୁଁ ଯଦି ଇଚ୍ଛା କରେ ଯେ ମୁଁ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ରୁହୁ, ତାହାରେ ତୁମର କ'ଣ?" ଏହି ଶିଷ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ସେଇଜଣ, ଯିଏ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ସମସ୍ତ ଲେଖିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଆମେ ଜାଣୁ ଯେ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ୟ। ଯୀଶୁ ଆହୁରି ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ; ସେସବୁ ଯଦି ଏକେକରି ଲେଖାଯାଏ, ମୋର ଧାରଣା ଯେ, ଲେଖିତ ହେବାକୁ ଥିବା ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱୟଂ ସମସ୍ତ ଜଗତ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ। ଆମେନ। ଯୋହନ 21:21–25।

ପେତ୍ର ଜାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛ । କରୁଥିଲେ ଯେ, ଯୋହନ କିପରି ମରିବେ, କିମ୍ ।ବା ଯୋହନ ମରିବେ କି ନାହିଁ। ଏହି ଉତ୍ତ ରଟି ସେହି ଅଂଶରେ ଦୁଇଥର ପୁନରୁକ୍ତ ହୋଇଛି, ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଏହା କହିଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ଯୋହନ ପୁନି କହିଲେ, "If I will that he [John] tarry till I come, what is that to thee?" ଯୋହନ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ

ଜୀବିତ ରହିଥିଲେ।

ଆପଣ କେବଳ ସେହି "ସତ୍ୟ"କୁ ଦେଖିପାରିବେ କିମ୍ବା ଶୁଣିପାରିବେ, ଯଦି ଆପଣ ଇତିହାସର ପୁନରାବୃତ୍ତିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଏହାରେ ମଧ୍ୟ ଯେ, ଯେଉଁ ଇତିହାସ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ସେହିଟି ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ହୁଏ। ଜଗତର ଶେଷକାଳ ହେଉଛି ସେହି ସ୍ଥାନ, ଯେଉଁଠାରେ ଯୋହନ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକଟି ଲେଖିଥିବାବେଳେ ଥିଲେ। ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରର ଶେଷ ପୁସ୍ତକଟି ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ଶେଷର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରେଖାମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ମତ, କାରଣ ଏହା ଯୋହନଙ୍କୁ ସେହି ଘଟଣାମାନଙ୍କର ଇତିହାସରେ ସ୍ଥାପିତ କରେ, ଯେଉଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନକୁ ଅଗ୍ରସର କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ, ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଖ୍ୟାପନ କରୁଥିବାମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି ଭାବେ, ସେହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାନ୍ତି।

> "ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟମାନଙ୍କ ଦିନରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଆସିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଆଗମନ ବେଥଲେହେମରେ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ଜଣେ ଶିଶୁରୂପେ ଆସିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ପାତମୋସ ଦ୍ୱୀପରେ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜକୁ ମହିମାରେ ଯୋହନ ପ୍ରକାଶକଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି 'ମୃତପ୍ରାୟ ହୋଇ ତାଙ୍କର ପାଦପଦ୍ମରେ ପଡ଼ିଗଲେ।' କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କୁ ସେହି ଦର୍ଶନ ସହିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତିଦାନ କଲେ, ଏବଂ ପରେ ତାଙ୍କୁ ଏସିଆର କଳିସିଆମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲେଖିବାକୁ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଦେଲେ, ଯାହାଙ୍କର ନାମ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଳିସିଆର ଲକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକର ବର୍ଣ୍ଣନାତ୍ମକ।"
>
> "ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କର ସେବକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଯେ ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ସେହି ଆଲୋକ ଆମ ପାଇଁ ଅଟେ। ତାଙ୍କର ପ୍ରକାଶନରେ ତିନିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନା ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି, ଯିଏ ମହାଶକ୍ତି ସହ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରି ପୃଥିବୀକୁ ନିଜର ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ କରିବାକୁ ଥିଲେ। ଏହାରେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ରହିବାକୁ ଥିବା ଦୁଷ୍ଟତା ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଏବଂ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତର୍କବାଣୀ ରହିଛି। ଆମେ କେବଳ ଏହି ସନ୍ଦେଶକୁ ପଢ଼ିବା ଓ ବୁଝିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ କୌଣସି ଅସ୍ପଷ୍ଟ ସ୍ୱର ବିନା ଏହାକୁ ଜଗତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅଟୁ। ଯୋହନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରି, ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହେବୁ।" Manuscript Releases, volume 19, 41.

ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରର ଶେଷଭାଗ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପ୍ରଥମ ତିନିଟି ପଦରେ ଥିବା ଯୋଗାଯୋଗ-ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, କାରଣ ସେଠାରେ ଯୋହନଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନର ଇତିହାସରେ ଭବିଷ୍ୟଦର୍ଶୀଭାବେ ସ୍ଥାନୀୟ କରାଯାଇଛି। ଏହିପରି, ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରଥମ "ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ" (ପାଟମୋସ) କୁ ବ୍ୟବହାର କରି ତାଙ୍କର ଶେଷ "ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ" କୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ୱରୂପ ଦର୍ଶାଯାଇଛି। ଏହା ଆମେ ବିଚାର କରୁଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରେଖାମାନଙ୍କ ସହ ନିଖୁଁତଭାବେ ସଂଯୁକ୍ତ ହୁଏ, କାରଣ ଏହା ଜଗତର ଶେଷରେ, ପାଟମୋସରେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେହିଠାରେ ଯୋହନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ତେବେ ମାଥିଉଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ଶେଷଭାଗ ବିଷୟରେ କ'ଣ?

> ତାହାପରେ ଏଗାରୋଜଣ ଶିଷ୍ୟ ଗାଲିଲୀକୁ, ଯିଶୁ ଯେଉଁ ପର୍ବତରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଥିଲେ, ସେହି ପର୍ବତକୁ ଗଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ତାଙ୍କର ଉପାସନା କଲେ; କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ସନ୍ଦେହ କଲେ। ତେବେ ଯିଶୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସ୍ୱର୍ଗରେ ଓ ପୃଥିବୀରେ ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ମୋତେ ଦିଆଯାଇଛି। ଏହେତୁ ତୁମେମାନେ ଯାଇ ସମସ୍ତ ଜାତିକୁ ଶିଷ୍ୟ କର, ପିତାଙ୍କର, ପୁତ୍ରଙ୍କର, ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ନାମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବପ୍ତିସ୍ମ ଦେଇ; ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛି, ସେସବୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ; ଆଉ ଦେଖ, ଯୁଗର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ସର୍ବଦା ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛି। ଆମେନ। ମାଥିଉ 28:16–20.

ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ତାଙ୍କର ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତି ହେବ। ଏବଂ ପରେ ସେ ପିତା, ପୁତ୍ର ଏବଂ ଉତ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଜଳ ଉପରେ ଗତି କରୁଥିବା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ନାମରେ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନର ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ସାତ ଆତ୍ମାଙ୍କ ନାମରେ ବପ୍ତିସ୍ମା ଦେବାକୁ ଏକ ଆଜ୍ଞା ଦିଅନ୍ତି। ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ତ୍ରୟୀଙ୍କ ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତିନିଟି ପୃଥକ୍ ସତ୍ତା ଭାବରେ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ହେବ। ମାଥିଉଙ୍କ ଶେଷଭାଗ ଅନ୍ୟ ଛଅଟି ଯେପରି କରେ, ସେପରି ଏହି ପଙ୍କ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ କରେ।

“ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବାପ୍ତିସ୍ମକୁ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମିକ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶର ଚିହ୍ନ ରୂପେ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି। ସେ ଏହାକୁ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଶର୍ତ୍ତ ରୂପେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଯେମାନେ ପିତା, ପୁତ୍ର ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଅଧିକାର ଅଧୀନରେ ରହୁଥିବା ବୋଲି ସ୍ୱୀକୃତ ହେବାକୁ ଇଛା କରନ୍ତି। ମନୁଷ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚରେ ଏକ ଗୃହ ପାଇବା ପୂର୍ବରୁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମିକ ରାଜ୍ୟର ଦ୍ୱାରସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ସେ ଏହି ଦୈବୀ ନାମର ମୁଦ୍ରା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଥାଏ, ‘ପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଧର୍ମ।’ Jeremiah 23:6.”

“ବାପ୍ତିସ୍ମା ଜଗତର ପ୍ରତି ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗମ୍ଭୀର ପରିତ୍ୟାଗ ଅଟେ। ଯେମାନେ ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ତ୍ରିଏକ ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଜୀବନର ସର୍ବପ୍ରଥମ ପ୍ରବେଶଦ୍ୱାରରେ ସାର୍ବଜନୀନ ଭାବେ ଏହା ଘୋଷଣା କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଶୈତାନଙ୍କ ସେବାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ରାଜାଙ୍କ ସନ୍ତାନ, ରାଜକୀୟ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଏହି ଆଜ୍ଞାକୁ ପାଳନ କରିଛନ୍ତି, ‘ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରିଆସ, ଏବଂ ପୃଥକ୍ ହୁଅ, ... ଏବଂ ଅଶୁଚି ବସ୍ତୁକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବା ନାହିଁ।’ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ‘ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ହେବି, ଏବଂ ତୁମେ ମୋର ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାମାନେ ହେବ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି।’ 2 Corinthians 6:17, 18.”

“ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟମାନେ ବାପ୍ତିସ୍ମର ଗମ୍ଭୀର ବିଧିକୁ ଅଙ୍ଗୀକାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ରହିବା ପାଇଁ ଯେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତି, ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ସେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରନ୍ତି। ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠାର ଶପଥ। ସେମାନେ ପିତା, ପୁତ୍ର ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି। ଏହିପରି ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗର ତିନି ମହାଶକ୍ତି ସହିତ ଏକତ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତି। ସେମାନେ ଜଗତକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଅଙ୍ଗୀକୃତ କରନ୍ତି। ଏହା ପରଠାରୁ ସେମାନେ ନୂତନ ଜୀବନରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ। ଆଉ ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପାରମ୍ପରିକ ପ୍ରଥାମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବେ ନାହିଁ। ଆଉ ସେମାନେ ଅସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାଳୀମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜ୍ୟର ବିଧିବିଧାନମାନଙ୍କୁ ମାନିବେ। ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଗୌରବକୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବେ। ଯଦି ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପ୍ରତି ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ରହିବେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏମିତି ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶକ୍ତି ଦିଆଯିବ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଧର୍ମପରାୟଣତା ପୂରଣ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିବ। ‘ଯେତେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହେବାର ଅଧିକାର ଦେଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି।’” Evangelism, 307.

ଯୀଶୁ ନିଜ ବାକ୍ୟରେ ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଶେଷକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, କାରଣ ସେହିଁ ବାକ୍ୟ, ଏବଂ ସେହିଁ ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା।

ଏହି ସାତୋଟି “ରେଖା”କୁ ଏକତ୍ର କରିବାଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱର ଓ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସଂଯୋଗ-ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସବିସ୍ତାର ଚିତ୍ର ଗଠିତ ହୁଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଅନ୍ୟ “ରେଖା” ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ଓ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଅନେକ ଅନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ମୂଳଭୂତ ସତ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ। ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ସାତୋଟି “ରେଖା”। କିନ୍ତୁ ମାଲାଖୀ ପୁସ୍ତକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କ’ଣ?

ମଲାଖିଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ରେ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ପୁରୋହିତମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ତିରସ୍କାରମୟ ଭର୍ତ୍ସନା ଅଟେ। ଏହା ପୃଥିବୀର ଅନ୍ତ ସମୟରେ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ରେ ଉପାସକମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀର ପରିଚୟ ଦେଇ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।

ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପ୍ରତି ଯିହୋବାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଭାର ମଲାଖୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା। ଯିହୋବା କହନ୍ତି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଅଛି। ତଥାପି ତୁମେ କହ, କେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଅଛ? ଯିହୋବା କହନ୍ତି, ଏଷୌ କି ଯାକୁବଙ୍କ ଭାଇ ନୁହେଁ? ତଥାପି ମୁଁ ଯାକୁବଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲି। ମଲାଖୀ ୧:୧, ୨।

ମଲାଖୀ ଆମକୁ ଆହୁରି ଜଣାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ଉପାସକମାନଙ୍କର ଏହି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ ବାସ୍ତବରେ ଯାଜକମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ ଅଟନ୍ତି।

ଏବେ, ହେ ଯାଜକମାନେ, ଏହି ଆଜ୍ଞ ା ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଟେ। ଯଦି ତୁମ୍ଭ ମାନେ ଶୁଣିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭ ମାନେ ମୋର ନାମକୁ ଗୌରବ ଦେବା ପାଇଁ ଏହାକୁ ହୃଦୟରେ ଗ୍ର ହଣ କରିବ ନାହିଁ, ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ସଦାପ୍ର ଭୁ କହନ୍ତ ି, ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଶାପ ପଠାଇବି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦଗୁଡ଼ିକୁ ଶାପିତ

କରିବି; ହଁ, ମୁଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଶାପିତ କରିସାରିଛି, କାରଣ ତୁମ୍ଭ ମାନେ ଏହାକୁ ହୃଦୟରେ ଗ୍ର ହଣ କରୁ ନାହଁ। ମଲାଖି 2:1, 2.

ମଲାଖୀର ଆରମ୍ଭଭାଗରେ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ଯାଜକମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଲାଓଦିକୀୟ ଓ ଫିଲାଦେଲଫୀୟ ସନ୍ଦେଶର ଏକ ଛାୟାରୂପ ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି। ଯାଜକମାନଙ୍କୁ "ଶୁଣ" ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଛି। ଯୋହନ ସେହି ଯାଜକମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଶୁଣନ୍ତି; ଏବଂ ଏକ ଯାଜକ ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ମନୋନୀତ ଜନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି। ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ "ଶୁଣନ୍ତି" ନାହିଁ ଏବଂ "ତାହାକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ" "କରନ୍ତି ନାହିଁ" କିମ୍ବା "କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ," ତେବେ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ।

ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜୀବନ୍ତ ପଥରସଦୃଶ ହୋଇ ଆତ୍ମିକ ଗୃହ ଭାବରେ ଗଢ଼ାଯାଉଛ, ଏକ ପବିତ୍ର ଯାଜକମଣ୍ଡଳୀ ଭାବେ, ଯେଣେକି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରେ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ଆତ୍ମିକ ବଳିଦାନ ଅର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ। ଏହି କାରଣରେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଥିବା ଦେଖାଯାଏ, "ଦେଖ, ମୁଁ ସିଓନରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ କୋଣପଥର ରଖୁଛି, ମନୋନୀତ, ମୂଲ୍ୟବାନ; ଏବଂ ଯେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ କଦାପି ଲଜ୍ଜିତ ହେବ ନାହିଁ।" ସେହିପରି ତୁମେମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଯେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କର, ସେ ମୂଲ୍ୟବାନ; କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ, "ଗୃହନିର୍ମାତାମାନେ ଯେ ପଥରକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥିଲେ, ସେହିଠାରେ ସେହି ପ୍ରଧାନ କୋଣପଥର ହୋଇଛି," ଏବଂ, "ଠୋକରର ପଥର ଓ ବାଧାର ଶିଳା"; ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଯେମାନେ ବାକ୍ୟରେ ଠୋକର ଖାଆନ୍ତି, ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ ହୋଇ; ଏହି ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଏକ ମନୋନୀତ ବଂଶ, ଏକ ରାଜକୀୟ ଯାଜକମଣ୍ଡଳୀ, ଏକ ପବିତ୍ର ଜାତି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ପ୍ରଜା; ଯେଣେକି ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ମହିମା ଘୋଷଣା କର, ଯିଏ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାରରୁ ତାଙ୍କର ଅଦ୍ଭୁତ ଆଲୋକକୁ ଡାକି ଆଣିଛନ୍ତି; ତୁମେମାନେ ପୂର୍ବେ ପ୍ରଜା ନୁହେଁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଜା; ପୂର୍ବେ ଦୟା ପ୍ରାପ୍ତ କରିନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୟା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛ। ୧ ପେତ୍ର ୨:୫–୧୦।

ଯାଜକମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୟିତ ଜନ, ଯେମାନେ ମନ୍ଦିରର ଭିତ୍ତିରେ ଥିବା "କୋଣାର ପଥର" ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷିତ ହୁଅନ୍ତି। କୋଣାର ପଥର ସେହି ପଥର ଯାହା ସହିତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଭିତ୍ତିପଥର ସମରେଖିତ କରାଯାଏ, ଏବଂ ଏହା ସେହି ପଥର ମଧ୍ୟ ଯାହା ସମଗ୍ର ମନ୍ଦିରର ଭାର ବହନ କରେ। ମିଲରଙ୍କ କୋଣାର ପଥର ଥିଲା Leviticus twenty-six ର "seven times"। କୋଣାର ପଥର, କିମ୍ବା ଯେଉଁ ପଥରକୁ ନିର୍ମାତାମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେହିଥି ମନ୍ଦିର-ନିର୍ମାଣର ଏକ ସତ୍ୟ ଘଟଣା; ଯାହା Spirit of Prophecy ର ଲେଖନୀରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶେଷ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି। ପ୍ରଥମେ ଅସ୍ୱୀକୃତ ହୋଇଥିବା ସେହି ପଥର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ବିଷୟ ହେଉଛି, ତାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇବା ପରେ ପୃଥକ କରି ରଖାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ସମୟଠାରୁ ମନ୍ଦିରର ନିର୍ମାତାମାନେ ନିୟମିତ ଭାବରେ ସେହି କୋଣାର ପଥରରେ ଠୋକର ଖାଉଥିଲେ, ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପୃଥକ ରଖାଯାଇଥିଲା। ସେହିଥି ଥିଲା ଠୋକରର ପଥର।

ମାଲାଖୀ ପୁସ୍ତକରେ ଈଶ୍ୱର ଦୁଷ୍ଟ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ ମୂର୍ଖ ଲାଓଦିକେୟ କୁମାରୀମାନେ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ପରିଚିତ, ସୂଚିତ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ "ଶାପ" ଦେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଗରୁହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ "ଶାପ" ଦେଇସାରିଛନ୍ତି। ସେ ତାଙ୍କୁ ଶାପ ଦେଉଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଏଲିୟାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ "ଶୁଣିବେ" ନାହିଁ ଏବଂ ତାହାକୁ ନିଜ ହୃଦୟରେ "ରଖିବେ" ନାହିଁ। ଏଲିୟାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ପିତାମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏବଂ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ପିତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରାଇଦିଏ। ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଫେରିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ପିତାମାନେ ଓ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଏଲିୟା ସନ୍ଦେଶକୁ ଶୁଣିବା, ଯାହା ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ। ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷର ସନ୍ଦେଶକୁ କେବଳ ଶୁଣିବା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ; ତାହାକୁ ହୃଦୟ ଉପରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଏଲିୟାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅର୍ଥ ହେଉଛି ତାହାକୁ ନିଜ ହୃଦୟରେ ରଖିବା। ଯଦି କେହି ଯାଜକ ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ, ତେବେ ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ।

ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାପ ଆଣିଲେ, ଯେତେବେଳେ 1863 ମସିହାରେ ସେମାନେ ମିଲର୍ ଆବିଷ୍କ ାର କରିଥିବା ସର୍ବପ୍ର ଥମ ମୂଳଭୂତ ସତ୍ୟ କୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରିବାର ପ୍ର କ୍ର ିୟା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଏବଂ ସେହି ଅସ୍ୱ ୀକାରକୁ ଏହି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଅବିରତ ଭାବେ ଜାରି ରଖିଆସିଛନ୍ତ ି। କିନ୍ତୁ ଯଦିଓ କ୍ର ମଶଃ ଅଗ୍ର ସର ହେଉଥିବା ଶାପ 1863 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, (କାରଣ ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁହେଁ ଶାପଗ୍ର ସ୍ତ), ତଥାପି ଯେ ଶାପ ଭବିଷ୍ୟ ତ୍ କାଳରେ ଉଲ୍ଲେ ଖିତ, ସେହିଟି ସନ୍ଦେ

ନିୟମ ସମୟରେ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖରୁ ଉଗାରି ଦିଆଯିବାବେଳେ ଘଟେ। ମଲାଖୀର ଆରମ୍ଭ ଶେଷକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ, କାରଣ ଶେଷ ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଓ ମୂର୍ଖ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନ୍ତିମ ସଚେତନବାଣୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ମଲାଖୀରେ ଥିବା ବୁଦ୍ଧିମାନ ଓ ମୂର୍ଖମାନେ ଏଷାଉ ଓ ଯାକୁବଙ୍କ ରୂପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛନ୍ତି। ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭାଇ ପ୍ରଥମଜାତ ହେବାର ଅଧିକାର ମାଧ୍ୟମରେ ଚୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା ଏକ କନିଷ୍ଠ ଭାଇ ସହିତ ପ୍ରତିବିରୋଧରେ ରଖାଯାଇଛି। ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପ୍ରଥମ ଓ କନିଷ୍ଠ ଶେଷ।

ମାଲାଖୀ ପୁସ୍ତକରେ ଏସାଉ ଓ ଯାକୁବ—ଉଭୟେ ଲାଓଡିସିୟାନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ; କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀଜନ ଶେଷରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ "ସ୍ୱର" ଶୁଣିଲେ, ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ଇସ୍ରାଏଲ ହେଲା। ଜ୍ୟେଷ୍ଠଜନ, ପ୍ରଥମଜନ, ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ। ଯାକୁବ ସେହି ରାତ୍ରିରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସ୍ୱର ଶୁଣିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ଦୂତମାନେ ସିଢ଼ି ଉପରେ ଉଠୁଥିବା ଓ ନମୁଥିବାକୁ ଦେଖିଥିଲେ; ସେହି ସିଢ଼ି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଯାକୁବ ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ଥିବା ଲାଓଡିସିୟାନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି ପଦର ଅନୁଭବ ଲାଭ କରିବାବେଳେ ଲାଓଡିସିୟାନରୁ ଫିଲାଦେଲଫିୟାନରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଅନ୍ତି; ଯେପରି ଯୋହନ ଏବଂ ଯାକୁବଙ୍କର ଦୂତମାନଙ୍କ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱାରୋହଣ ଓ ଅବତରଣର ସିଢ଼ି-ସ୍ୱପ୍ନରେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି। ସେହି ଅନୁଭବ ଯାକୁବଙ୍କର ଇସ୍ରାଏଲ, ଅର୍ଥାତ୍ ଫିଲାଦେଲଫିୟାନ, ଭିତରେ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଯାକୁବଙ୍କର ପରିବର୍ତ୍ତନ-କାହାଣୀର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ସେତେବେଳେ ଆସେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ପେନୁଏଲରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ କୁସ୍ତି କରିଥାନ୍ତି। ଏହିପରି, ଯାକୁବଙ୍କର ଜନ୍ମାଧିକାରର କାହାଣୀ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି ପଦରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାଣୀର ସନ୍ଦେଶର ମୁଦ୍ରାଭେଦନ ଘଟୁଛି, ଏବଂ ଏହା ସାତଟି ଶେଷ ମହାମାରୀର ସମୟରେ, ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାର କାଳରେ, ଶେଷ ପାଏ।

ଆରମ୍ଭ ଓ ସମାପ୍ତିର ସମସ୍ତ ଚାରିଟି ସମୁଚ୍ଚୟ, "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ଭାବରେ, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନର ବାର୍ତ୍ତା ପାଇଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାଏ। ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ମୂର୍ଖ ଯାଜକମାନେ ଶୁଣିବେ କି ନ ଶୁଣିବେ।

> ଧନ୍ୟ ସେ, ଯେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପଢ଼େ, ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ ଧନ୍ୟ, ଯେମାନେ ତାହାକୁ ଶୁଣନ୍ତି ଓ ତାହାରେ ଲିଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି; କାରଣ ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 1:3।

ଯେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନୀ ଯାଜକମାନେ ଆତ୍ମା ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି ତାହା ଶୁଣନ୍ତି, ସେମାନେ ଏଲିୟାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣନ୍ତି। ମିଲର ଏଲିୟା ଥିଲେ, ଏବଂ କେହି କେହି ଶୁଣିଲେ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ।

> "ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ୱିଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଚାରିତ ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ ହେଲେ, ଏବଂ ଏଲିୟାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତିରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକମାନଙ୍କୁ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଉଠାଇ ଦିଆଗଲା। ଯୋହନଙ୍କ ପରି, ଯିଏ ଯୀଶୁଙ୍କ ଅଗ୍ରଦୂତ ଥିଲେ, ଏହି ଗମ୍ଭୀର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଚାର କରୁଥିବାମାନେ ବୃକ୍ଷର ମୂଳରେ କୁଠାର ରଖିବାକୁ, ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପଯୋଗ୍ୟ ଫଳ ଆଣିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବାକୁ ବାଧ ବୋଧ କରୁଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଥିଲା। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆସନ୍ତା କ୍ରୋଧରୁ ପଳାଇବା ପାଇଁ ଗମ୍ଭୀର ସତର୍କବାଣୀ ଧ୍ୱନିତ ହେଲା, ତେବେ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ଥିବା ଅନେକେ ସୁସ୍ଥକାରୀ ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ; ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ପଛକୁ ହଟିଯିବାକୁ ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପର ତିକ୍ତ ଅଶ୍ରୁ ଓ ଆତ୍ମାର ଗଭୀର ବ୍ୟଥା ସହିତ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନମ୍ର କଲେ। ଏବଂ ଯେପରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ରାମ କଲା, ସେମାନେ ଏହି ଘୋଷଣାକୁ ଧ୍ୱନିତ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ, 'ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦିଅ; କାରଣ ତାହାଙ୍କ ବିଚାରର ସମୟ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି।'" Early Writings, 233.

ମିଲର ଏଲିୟା ଓ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତା ଯୋହନ—ଉଭୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବଛାୟିତ ହୋଇଥିଲେ; କାରଣ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତା ଯୋହନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଆଗମନ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ମିଲର 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ। ମଲାଖୀ ସରାସରି ଯୋହନ ଓ ମିଲରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଭିଜ୍ଞାପିତ କରନ୍ତି।

> ଦେଖ, ମୁଁ ମୋର ଦୂତଙ୍କୁ ପଠାଇବି, ଏବଂ ସେ ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ; ଏବଂ ପ୍ରଭୁ, ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମେ ଖୋଜୁଛ, ସେ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିବେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ, ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମେ ଆନନ୍ଦ କରୁଛ; ଦେଖ, ସେ ଆସିବେ, ସେନାବଳଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଆଗମନର ଦିନରେ କିଏ ସ୍ଥିର ରହିପାରିବ? ଏବଂ ସେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାବେଳେ କିଏ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିପାରିବ? କାରଣ ସେ ଧାତୁ ପରିଶୋଧକର ଅଗ୍ନି ସଦୃଶ, ଏବଂ ବସ୍ତ୍ର ଧୋବୀର କ୍ଷାର ସଦୃଶ। ସେ ରୌପ୍ୟର ପରିଶୋଧକ ଓ ପବିତ୍ରକର୍ତ୍ତା ପରି ବସିବେ; ଏବଂ ସେ ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବେ, ଏବଂ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଓ ରୌପ୍ୟ ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଧର୍ମିକତାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନୈବେଦ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରିପାରିବେ। ତେବେ ଯିହୁଦା ଓ ଯେରୁଶାଲେମର ନୈବେଦ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରିୟକର ହେବ, ପୁରାତନ ଦିନମାନଙ୍କ ପରି, ଏବଂ ପୂର୍ବବର୍ଷମାନଙ୍କ ପରି। ଏବଂ ମୁଁ ବିଚାର ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବି; ଏବଂ ମନ୍ତ୍ରତନ୍ତ୍ରକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ବ୍ୟଭିଚାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ମିଥ୍ୟା ଶପଥକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ମଜୁରଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ମଜୁରିରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି, ବିଧବା ଓ ପିତୃହୀନଙ୍କୁ ପୀଡ଼ନ କରନ୍ତି, ପରଦେଶୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ମୋତେ ଭୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୁଁ ଶୀଘ୍ର ସାକ୍ଷୀ ହେବି, ସେନାବଳଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି। କାରଣ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଉ ନାହିଁ; ଏହିକାରଣରୁ ହେ ଯାକୋବର ପୁତ୍ରମାନେ, ତୁମେ ସମୂଳେ ନାଶ ହୋଇନାହାଁ। ମଲାଖୀ 3:1–6।

ତାଙ୍କ ଇତିହାସ ପାଇଁ 'ପ୍ରହରୀ' ଭାବରେ, ମିଲରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ଦିରର ଭିତିସ୍ଥମ୍ଭ ଉତ୍ତୋଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ଆରମ୍ଭରେ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଏମିତି ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେବାକୁ ହେବ, ଯାହା ମନ୍ଦିରର ସମାପ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ଅନ୍ତିମ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରହରୀ ଆବଶ୍ୟକ, ଯେ ତୂରୀକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଧ୍ୱନି ଦେବ। ମିଲର ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭକୁ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯେ ପ୍ରହରୀଙ୍କୁ ମିଲର ଅନ୍ତକାଳୀନ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମରେ ପ୍ରତୀକରୂପେ ଦର୍ଶାନ୍ତି, ସେ ବିଚାରର ସମାପ୍ତିକୁ ଘୋଷଣା କରିବେ।

ମାଲାଖୀ ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରଭୁ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତି ଯେ ସେ "ଯାଦୁକରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ବ୍ୟଭିଚାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ମିଥ୍ୟା ଶପଥକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଭୃତ୍ୟଙ୍କ ଦରମାରେ ତାହାଙ୍କୁ, ବିଧବାଙ୍କୁ ଓ ପିତୃହୀନମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି, ଏବଂ ପରଦେଶୀଙ୍କୁ ତାହାର ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ କରନ୍ତି, ଓ ମୋତେ ଭୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ," ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଚାର ଆଣିବେ। ଏଠାରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଉଛି, ସେମାନେ ସେହିମାନେ, ଯେଉଁମାନେ "ସୈନ୍ୟବାହିନୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ" "ଭୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ।" ୱିଲିଅମ୍ ମିଲର୍ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଦୂତ, ଯିଏ ଲୋକମାନଙ୍କୁ "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କର" ବୋଲି ଆହ୍ୱାନ କରେ। ଭିତ୍ତିମୂଳଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଅର୍ଥ ପରମେଶ୍ୱରଭୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା।

> କାରଣ, ଦେଖ, ସେହି ଦିନ ଆସୁଛି, ଯାହା ଭଟ୍ଟି ପରି ଜ୍ୱଳିବ; ଏବଂ ସମସ୍ତ ଗର୍ବିତ, ହଁ, ଯେମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା କରନ୍ତି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଖରା ପରି ହେବେ; ଏବଂ ଯେ ଦିନ ଆସୁଛି, ସେହି ଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଗ୍ଧ କରିଦେବ, ସେନାମଣ୍ଡଳୀର ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନ ମୂଳ ଛାଡ଼ିବ, ନ ଶାଖା। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଯେମାନେ ମୋର ନାମକୁ ଭୟ କର, ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଧର୍ମର ସୂର୍ଯ୍ୟ ତାହାର ପକ୍ଷମାନଙ୍କରେ ଆରୋଗ୍ୟ ନେଇ ଉଦୟ ହେବ; ଏବଂ ତୁମେ ବାହାରିଯିବ ଓ ଗୋଆଳଘରର ବାଛୁରମାନଙ୍କ ପରି ବଢ଼ିଉଠିବ। ଏବଂ ତୁମେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ପଦଦଳିତ କରିବ; କାରଣ ଯେ ଦିନ ମୁଁ ଏହା କରିବି, ସେହି ଦିନ ସେମାନେ ତୁମ ପାଦତଳର ତଳେ ଛାଇ ହେବେ, ସେନାମଣ୍ଡଳୀର ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି। ମୋର ଦାସ ମୋଶାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସ୍ମରଣ କର, ଯାହାକୁ ମୁଁ ହୋରେବରେ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ବିଧି ଓ ନ୍ୟାୟସମୂହ ସହିତ ତାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲି। ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେହି ମହାନ ଓ ଭୟାନକ ଦିନ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଏଲିୟାଙ୍କୁ ପଠାଇବି; ଏବଂ ସେ ପିତାମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସେମାନଙ୍କର ପିତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରାଇଦେବେ, ନହେଲେ ମୁଁ ଆସି ପୃଥିବୀକୁ ଶାପଦ୍ୱାରା ଆଘାତ କରିବି। ମଲାଖୀ 4:1–6.

- ବାଇବେଲର ଆରମ୍ଭ (ଆଦିପୁସ୍ତକ) ଏବଂ ବାଇବେଲର ଶେଷ (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ)।
- ପୁରାତନ ନିୟମର ଆରମ୍ଭ (ଆଦିପୁସ୍ତକ) ଏବଂ ପୁରାତନ ନିୟମର ଶେଷ (ମଲାଖୀ)।
- ନୂତନ ନିୟମର ଆରମ୍ଭ (ମାଥିଉ) ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମର ଶେଷ (ପୁନର୍ବାର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ)।

- ଯୋହନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଆରମ୍ଭ (ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାର) ଏବଂ ଯୋହନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଶେଷ (ପୁନର୍ବାର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ)।
- ମଲାଖୀର ଆରମ୍ଭ ଓ ମଲାଖୀର ଶେଷ।
- ମାଥିଉଙ୍କ ସୁସମାଚାରର ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ମାଥିଉଙ୍କ ସୁସମାଚାରର ଶେଷ।
- ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରର ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରର ଶେଷ।
- ଚାରିଟି ସୁସମାଚାରର ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ଚାରିଟି ସୁସମାଚାରର ଶେଷ।

ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏକାଧିକଥର ଉଲ୍ଲେଖିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଆରମ୍ଭ କିମ୍ବା ଶେଷଗୁଡ଼ିକୁ ଅପସାରଣ କରୁ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଆଠୋଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ରେଖା ସମାନ ହୁଏ, ଯାହାକି ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି ପଦ ଉପରେ ଏକତ୍ର କରି ସ୍ଥାପିତ କରାଯିବାକୁ ଅଛି। ତେବେ ଆଦିପୁସ୍ତକର ଶେଷ ବିଷୟରେ କ'ଣ?

ଆଦିପୁସ୍ତକର ପଚାଶତମ ଅଧ୍ୟାୟ ଯୋଷେଫଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ସମାପ୍ତ ହୁଏ।

> ଏପରି ଯୋଷେଫ ଏକଶେ ଦଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଦେହକୁ ସୁଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟରେ ସଂରକ୍ଷିତ କଲେ, ଓ ସେ ମିଶରରେ ଏକ ଶବାଧାରରେ ରଖାଗଲେ। ଆଦିପୁସ୍ତକ 50:26.

ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠଚାଳିଶରେ ଯାକୁବଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି। ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠଚାଳିଶରେ ପ୍ରଥମେ ଯାକୁବଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ଉଲ୍ଲେଖ ହେବା ଏବଂ ଅଧ୍ୟାୟ ପଞ୍ଚାଶର ଶେଷ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଆସିବା, ଆଦିପୁସ୍ତକର ଶେଷ ତିନିଟି ଅଧ୍ୟାୟ ଉପରେ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାଙ୍କର ସ୍ୱାକ୍ଷରକୁ ଆଦିପୁସ୍ତକର ଶେଷ ଭାଗ ଭାବରେ ସ୍ଥାପିତ କରେ।

ସେହି ଦୁଇଟି ମୃତ୍ୟୁକୁ ମିଶରରେ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ଶେଷର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି। ଆରମ୍ଭରେ, ଯାକୁବଙ୍କ ଦେହକୁ ତାଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାଧି ଦେବା ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ନେଇଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୋଶା ମିଶରରୁ ବାହାରିଲେ, ସେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଦେହକୁ ତାଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସମାଧିସ୍ଥଳରେ ସମାଧି ଦେବା ପାଇଁ ସହିତ ନେଇଆସିଲେ।

> ମୋଶା ଯୋସେଫଙ୍କ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ସଙ୍ଗେ ନେଲେ; କାରଣ ସେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁତର ଶପଥ କରାଇ କହିଥିଲେ, ପରମେଶ୍ୱର ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବେ; ଏବଂ ତୁମେ ମୋର ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ଏଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସହ ଉପରକୁ ନେଇଯିବ। ଯାତ୍ରା 13:19.

ଆଦିପୁସ୍ତକର ଶେଷ ଅଂଶ ହେଉଛି ଶେଷ ତିନିଟି ଅଧ୍ୟାୟ। ଅଠଚାଳିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯାକୁବ (ଇସ୍ରାଏଲ) ତାଙ୍କର ବାରୋଟି ପୁଅଙ୍କ ଉପରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଉଚ୍ଚାରଣ କରନ୍ତି, ଯାହାକି ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ତଦନ୍ତମୂଳକ ବିଚାରର "ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ" ସେହି ବାରୋଟି ଗୋତ୍ରର ସହ ଯାହା ଘଟେ, ତାହାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି।

> ଏବଂ ଯାକୁବ ତାଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, ତୁମେମାନେ ଏକତ୍ର ହେଅ, ଯେପରି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିବ, ତାହା କହିପାରିବି। ଏକତ୍ର ହେଅ, ଏବଂ ଶୁଣ, ହେ ଯାକୁବଙ୍କ ପୁଅମାନେ; ତୁମମାନଙ୍କ ପିତା ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ କଥାରେ କାନ ଦିଅ। ଆଦିପୁସ୍ତକ 49:1, 2.

ତଦନୁସନ୍ଧାନମୂଳକ ବିଚାରର "ଶେଷ ଦିନମାନରେ" ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ବାରୋଜଣ ପୁଅଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛନ୍ତି। ଯୋହନ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଏହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଯାକୁବଙ୍କଠାରୁ ଆସୁଥିବା ଗୋଟିଏ ଆହ୍ୱାନ ଦ୍ୱାରା ସଂଗ୍ରହିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଆରମ୍ଭିକ ଇତିହାସରୁ ଆସୁଥିବା ଗୋଟିଏ ଆହ୍ୱାନ, ଯାହାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ "ଶୁଣିବା" ଏବଂ "କାନ ଦେଇବାକୁ" କୁହାଯାଇଛି। ଶେଷ ଦିନମାନରେ, ଯାକୁବଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ସେହିମାନେ ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦେଶ "ଶୁଣନ୍ତି" ଏବଂ "କାନ ଦେଇନ୍ତି", କିମ୍ବା ଯୋହନ କହୁଥିବା ପରି, ସେଥିରେ ଲିଖିତ କଥାମାନଙ୍କୁ "ପାଳନ କରନ୍ତି"। ଏହା ପିତାଙ୍କଠାରୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଆହ୍ୱାନ; ଏହା ହେଉଛି ଏଲିୟାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ। ଯେମାନେ ଡାକ ପାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ "ଯାକୁବଙ୍କ ପୁଅମାନେ" ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପିତା "ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ କଥାକୁ" ମଧ୍ୟ କାନ ଦେବାକୁ ହେବ।

ମଲାଖୀରେ ଏଣୌ ଓ ଯାକୁବ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଏହି ଆହ୍ୱାନ ତାଙ୍କର ପିତା ଯାକୁବ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପିତା ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କଠାରୁ ଆସୁଛି, ଯାହା ଏହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଶେଷ ଆହ୍ୱାନ ଦିଆଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ଲାଉଡିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ଯାକୁବ ନାମକ ଛଳନାକାରୀର ପୁତ୍ର ହେବେ କିମ୍ବା ଇସ୍ରାଏଲ ନାମକ ବିଜୟୀର ପୁତ୍ର ହେବେ—ଏହି ପସନ୍ଦ ତାଙ୍କର ନିଜ ହାତରେ ରଖାଯାଏ। ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ପସନ୍ଦ କରିବାକୁ ଯାହା ସମର୍ଥ କରେ, ସେହିଟା ହେଉଛି ବାର୍ତ୍ତାର ମଧରେ ନିହିତ ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତି। ଯଦି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପଢ଼ାଯାଏ, ଶୁଣାଯାଏ ଏବଂ ପାଳନ କରାଯାଏ, ତେବେ ସେହି ଏକେ ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା, ଯାହା ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁକୁ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ଆଣିଥିଲା, ସେମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ଇସ୍ରାଏଲର ପୁତ୍ରରେ ପରିଣତ ହେବେ। ଶୁଣିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଅର୍ଥ, ଛଳନାକାରୀ ଯାକୁବର ଅନୁଭବକୁ ଧାରଣ କରି ରଖିବା।

ଯାକୋବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସମାବେଶର ଆହ୍ୱାନ, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟରେ ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ସନ୍ଦେଶର ସମାବେଶର ଆହ୍ୱାନ ମଧ ଅଟେ, ବୁଝିବା ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ଲେବ୍ୟବିବରଣ ପୁସ୍ତକର ଛବିଶ ଅଧ୍ୟାୟର "ସାତ ଥର" ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ ଯେ, ପୂର୍ବରୁ ଛିତରାଇବା ଘଟିନଥିଲେ, କୌଣସି ସମାବେଶ ହୁଏ ନାହିଁ। ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶି ହଜାର ସେମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଡାକ ଆସିବାର ପୂର୍ବରୁ ଛିତରାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲେ। ଏହି ସତ୍ୟଟି ବାଇବେଲରେ ପୁନଃପୁନି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି।

> ହେ ଜାତିମାନେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ; ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ଦ୍ୱୀପମାନଙ୍କ ମଧରେ ତାହା ପ୍ରଖ୍ୟାପନ କରି କହ, ଯିଏ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ଛିତରାଇଦେଇଥିଲେ, ସେହି ତାଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ସଂଗ୍ରହ କରିବେ, ଏବଂ ଯେପରି ଜଣେ ମେଷପାଳକ ନିଜ ପାଳକୁ ରକ୍ଷା କରେ, ସେପରି ତାଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବେ। ଯିରିମିୟ 31:10।

ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସହ ନବୀକୃତ ହେଉଥିବା ଚୁକ୍ତିରେ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ଆମର ହୃଦୟ ଉପରେ ନିଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲେଖିବେ। କିନ୍ତୁ ଯେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ସୃଜନଶୀଳ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇଛି, ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଛିତରାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲେ।

> ପୁନର୍ବାର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲା, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ତୁମର ଭାଇମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମର ଭାଇମାନେ, ତୁମ କୁଟୁମ୍ବର ଲୋକମାନେ, ଏବଂ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲର ଗୃହ—ସେମାନେ ହିଁ ସେହି ଲୋକ, ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯିରୂଶାଲେମର ବାସିନ୍ଦାମାନେ କହିଛନ୍ତି, 'ତୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁଠାରୁ ଦୂରେ ଯାଅ; ଏହି ଦେଶ ଆମକୁ ଅଧିକାର ସ୍ୱରୂପ ଦିଆଯାଇଛି।' ଏହେତୁ କୁହ, ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହନ୍ତି: ଯଦିଓ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧରେ ଦୂରକୁ ଖେଦାଇ ଦେଇଛି, ଏବଂ ଯଦିଓ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନାନା ଦେଶରେ ଛିତରାଇ ଦେଇଛି, ତଥାପି ସେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶମାନଙ୍କୁ ଯିବେ, ସେଠାରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ଏକ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ହେବି। ଏହେତୁ କୁହ, ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହନ୍ତି: ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜନଜାତିମାନଙ୍କ ମଧରୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବି, ଏବଂ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ତୁମେ ଛିତରାଇ ଦିଆଯାଇଛ, ସେଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବି; ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶ ଦେବି। ସେମାନେ ସେଠାକୁ ଆସିବେ, ଏବଂ ସେଠାରୁ ତାହାର ସମସ୍ତ ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ଘୋର ଅପବିତ୍ରତାକୁ ଦୂର କରିଦେବେ। ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ହୃଦୟ ଦେବି, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏକ ନୂତନ ଆତ୍ମା ରଖିବି; ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଦେହରୁ ପାଥରମୟ ହୃଦୟକୁ କାଢ଼ି ଦେବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମାଂସମୟ ହୃଦୟ ଦେବି। ଯିହିଜ୍କେଲ 11:14–19.

"ଛିଟିଏଇବା" ସହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସଂଗ୍ରହ ବିଷୟରେ ଆହୁରି କିଛି କୁହିବାକୁ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ଆମେ ଯେଉଁ ନଅଟି ଉଲ୍ଲେଖକୁ ବିଚାର କରୁଛୁ, ସେଗୁଡ଼ିକରେ ଆଲଫା ଓ ଓମେଗାଙ୍କ ସ୍ୱାକ୍ଷର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଚାରକୁ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ।

ଆଦିପୁସ୍ତକର ଶେଷ ତିନିଟି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଶ୍ରେଣୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଏକ ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଣୀ ଏବଂ ଏକ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଣୀ। ଉଭୟ ଶ୍ରେଣୀ ଏହିପରି ଏକ ସ୍ୱର ଶୁଣନ୍ତି, "ଏହାହିଁ ପଥ, ଏହାରେ ଚାଲ," କିନ୍ତୁ ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ତୂରୀର ଧ୍ୱନିକୁ ଶୁଣିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲା ଏବଂ ପୁରାତନ ପଥଗୁଡ଼ିକରେ ଚାଲିଲା ନାହିଁ। ଆଦିପୁସ୍ତକ ଅଠଚାଳିଶରୁ ପଚାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ଥିବା ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଣୀ ତ୍ରୟୋଦଶ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ପ୍ର ାଚୀନ ଇସ୍ର ାଏଲର ଆରମ୍ଭ ରେ ତେରୋଟି ଗୋତ୍ର ଥିଲେ, ଏବଂ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ର ାଏଲର ଆରମ୍ଭ ରେ ତେରୋଟି ଶିଷ୍ୟ ଥିଲେ। ଯେ ଏକ ଶିଷ୍ୟ ଅନ୍ୟ ବାରୋଟି ଶିଷ୍ୟ ଠାରୁ ପୃଥକ୍ କରାଯାଇଛି, (ଯେପରି ଏଫ୍ର ାଇମ ଅନ୍ୟ ଗୋତ୍ର ମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପୃଥକ୍ କରାଯାଇଥିଲା) ସେମାନେ ଉଭୟେ ବିଦ୍ରେ ାହର ପ୍ର ତୀକ। ସିଷ୍ଟ ର ହ ୱାଇଟ ସରାସରି ଯିହୂଦାଙ୍କ ୁ ଜଣେ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀ ବୋଲି କହିଛନ୍ତ ି।

> "ଗହୁଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଙ୍ଗଲିଆ ଘାସ ଥିଲେ, ଏବଂ ସଦା ସର୍ବଦା ଥିବେ; ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନେ, ନିଜ ଦୀପସହ ନିଜ ପାତ୍ରମାନଙ୍କ ଭିତରେ ତେଲ ନଥିବାମାନେ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ। ପୃଥିବୀରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ସେଠାରେ ଜଣେ ଲୋଭୀ ଯିହୁଦା ଥିଲା; ଏବଂ ତାହାର ଇତିହାସର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ମଣ୍ଡଳୀଭିତରେ ଯିହୁଦାମାନେ ରହିବେ।" Signs of the Times, October 23, 1879.

ଯୁଦା ଇସ୍କରିଓତ ଜଣେ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀ ଥିଲେ; ସେ ଜଣେ ତୃଣ ଥିଲେ, ଏବଂ ଯଦି ସେ ଜଣେ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀ ଥିଲେ, ତେବେ ସେ ଜଣେ ଲାଓଦିକିଆନ୍‌ମଧ୍ୟ ଥିଲେ।

> "ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ କଲିସିୟାର ଅବସ୍ଥାକୁ ମଧ୍ୟ ଲାଓଦିକିୟା ଅବସ୍ଥା ବୋଲି କୁହାଯାଏ।" ରିଭ୍ୟୁ ଆଣ୍ଡ ହେରାଲ୍ଡ, ଅଗଷ୍ଟ 19, 1890.

ଉତ୍ପତ୍ତି ପୁସ୍ତକର ଅଠଚାଳିଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯୋସେଫଙ୍କ ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଉଭୟ ଯାକୁବଙ୍କ ଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ "ଅର୍ଧ-ଗୋତ୍ର" ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥାଏ। ଅର୍ଧ-ଗୋତ୍ର ହେଉନ୍ତୁ କି ନହେଉନ୍ତୁ, ସେମାନେ ତଥାପି ଗୋତ୍ର ହିଁ ଥିଲେ। ଯୁଦାସ ଇସ୍କାରିଓତଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ମଥିୟାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେପରିକି ପୂର୍ବରୁ ଯୁଦାସ ଇସ୍କାରିଓତ ଯେ ଦ୍ୱାଦଶ ସ୍ଥାନ ଧାରଣ କରୁଥିଲେ, ତାହା ପୁନଃ ପୂରଣ ହେଉ। ଯୁଦାସ ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ଥିଲେ, ଏବଂ ଏହି ଅର୍ଥରେ—ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଶେଷରେ ତେରଜଣ ଶିଷ୍ୟ ଥିଲେ, ଯେପରି ଆରମ୍ଭରେ ତେରଟି ଗୋତ୍ର ଥିଲା।

ଯୋଷେଫଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏଫ୍ରାଇମ୍ (ତ୍ରୟୋଦଶ ଗୋତ୍ର) ବିଦ୍ରୋହର ପ୍ରତୀକ ହେଲେ, ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରର ଦଶ ଗୋତ୍ର ଯେରୋବୋଆମଙ୍କ ସମର୍ଥନରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ରାଜ୍ୟକୁ ଉତ୍ତରର ଦଶ ଗୋତ୍ର ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣର ଦୁଇ ଗୋତ୍ରରେ ବିଭକ୍ତ କରିଦେଲେ। ମୁଁ କାହିଁକି ଯୋଷେଫଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏଫ୍ରାଇମ୍‌ଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଭାଇ ମନଶ୍ଶିଠାରୁ ବହୁତରୁ ବିଦ୍ରୋହର ପ୍ରତୀକ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରୁଛି? ଏଫ୍ରାଇମ୍‌ସହ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଏହି ବିଦ୍ରୋହ ଯାକୁବ ତାଙ୍କର ବାରୋଟି ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଠଚାଳିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ଅଠଚାଳିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯାକୁବ ପ୍ରଥମେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଦୁଇ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତି। ମନଶ୍ଶି ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ର ଥିବାରୁ ଯୋଷେଫ ଆଶା କରନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଥମ ଆଶୀର୍ବାଦ ମନଶ୍ଶିଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିବ; କିନ୍ତୁ ଯାକୁବ ଏଫ୍ରାଇମ୍‌ଙ୍କୁ ବାଛିନେବାରେ ଯୋଷେଫ ବିଦ୍ରୋହ କରନ୍ତି।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୟିତ ଜନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ଏଫ୍ରାୟିମର ଆରମ୍ଭରେ ବିଦ୍ରୋହର ଗୋଟିଏ ସାକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି, ଏବଂ ଏଫ୍ରାୟିମର ଶେଷ ହେଉଛି ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର "ସାତ କାଳ" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛିତରାଇ ଦିଆଯିବା, ଯାହା 723 BC ଠାରୁ 1798 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପ୍ତ। 723 BC ରେ ଉତ୍ତରର ଦଶ ଗୋତ୍ର, ଅର୍ଥାତ୍ ଏଫ୍ରାୟିମର ରାଜ୍ୟ, (ଯାହାକି ଇସ୍ରାଏଲ ଭାବେ ମଧ୍ୟ ପରିଚିତ) ବାଇବେଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ଭାବରେ ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତ ପାଇଲା। ସେହି ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତ ଗୋଟିଏ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆରମ୍ଭ କଲା, ଯାହା 1798 ରେ ପାପାଲ ଶକ୍ତି ଓ ତାହାର ରାଜ୍ୟ ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ସହିତ ସମାପ୍ତ ହେଲା। 1798 ରେ ପାପାଲ ଶକ୍ତିର ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତ ବାବିଲୋନର ଅନ୍ତିମ ପତନର ଗୋଟିଏ ପ୍ରତୀକ, ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରର ରାଜା ଦାନିୟେଲ ଏଗାର ଅଧ୍ୟାୟ ପଞ୍ଚଚାଳିଶ ପଦରେ ଲିଖିତ ଭାବରେ "ତାହାର ଶେଷକୁ ପହଞ୍ଚିବ, ଏବଂ ତାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ କେହି ରହିବ ନାହିଁ।" ଅନ୍ତିମ ଦିନମାନଙ୍କରେ ବାବିଲୋନର ବିଦ୍ରୋହ ଓ ପତନ 1798 ରେ ପାପାଲ ଶକ୍ତିର ବିଦ୍ରୋହ ଓ ପତନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ପାପାଲ ଶକ୍ତିର ବିଦ୍ରୋହ ଓ ପତନ ପୁନର୍ବାର 723 BC ରେ ଏଫ୍ରାୟିମ (ଇସ୍ରାଏଲ) ରାଜ୍ୟର ବିଦ୍ରୋହ ଓ ପତନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାକି ଉତ୍ପତ୍ତି ପୁସ୍ତକର ଶେଷଭାଗରେ ଚିହ୍ନିତ ଭାବରେ ଯୋଷେଫଙ୍କର ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ପ୍ରେରଣା ପ୍ରତି ବିଦ୍ରୋହ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା।

ଏଫ୍ରେ ।ଇମ୍ ଯାହାର ପ୍ର ତୀକ, ସେହି ବିଦ୍ରେ ।ହ ତାହାର ପିତା (ଯୋଷେଫ)ଙ୍କ ତାଙ୍କ ର ପିତା (ଯାକୁବ)ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ କରିଥିବା ବିଦ୍ରେ ।ହ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ଶେଷରେ ଏହା ଉତ୍ତ ରର ଦଶ ଗୋତ୍ର ର ବିଦ୍ରେ ।ହକୁ ନେଇଯାଏ, ଯାହା ଲେବ୍ୟ ପୁସ୍ତ କ ଛବିଶରେ "ସାତ ସମୟ" ଭାବେ "ପ୍ର ତିନିଧିତ" ହୋଇଥିବା "ଛିତରିଯିବା" ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ପହଞ୍ଚ ।ଏ। ଉତ୍ତ ର ରାଜ୍ୟ ଯେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଛିତରିଯାଇଥିଲା, ସେହି କାଳକୁ ଦୁଇଟି ଅବଧିରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି। ଗୋଟିଏର ସମାପ୍ତ ି ଖ୍ରୀ ୀଷ୍ଟ ।ବ୍ଦ 534 ମସିହାରେ, ପରବର୍ତ୍ତ ୀ ଅବଧିର ସମାପ୍ତ ି 1798 ମସିହାରେ, ଏବଂ ସବୁକିଛି ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତ କରେ ଅନୁଗ୍ର ହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ମୁଦ୍ର । ଖୋଲାଯାଇଥିବା ସେହି ସନ୍ଦେ ଶକୁ ସୂଚିତ କରେ। ସେହି ସନ୍ଦେ ଶ ବାବିଲନର ଚୂଡାନ୍ତ ପତନକୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରେ। ଏଫ୍ରେ ।ଇମଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀମୟ ଇତିହାସର ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ମାର୍ଗଚିହ୍ନ ରେ ବିଦ୍ରେ ।ହ ଚିହ୍ନ ିତ ହୋଇଛି। ଯେପରି ତ୍ର ୟୋଦଶ ଶିଷ୍ୟ , ଯିହୁଦା ଇସ୍କ ।ରିଓତଙ୍କ ବିଦ୍ରେ ।ହ ମଧ ଚିହ୍ନ ିତ ହୋଇଛି। ତେର ସଂଖ୍ୟ । ବିଦ୍ରେ ।ହର ପ୍ର ତୀକ ବୋଲି ଚିହ୍ନ ିତ କରୁଥିବା ସାକ୍ଷ ୀମାନଙ୍କ ମଧ ରୁ ଏହା ଦୁଇଜଣ। କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ମିଲର ଆବିଷ୍କ ।ର କରିଥିବା ପ୍ର ଥମ ସତ୍ୟ ଏବଂ ଆଡଭେଣ୍ଟ ିଜମ୍ ଦ୍ୱ ।ରା ପ୍ର ତ୍ୟ ।ଖ୍ୟ ।ତ ପ୍ର ଥମ ସତ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ମିତ ଆଡଭେଣ୍ଟ ିଜମ୍ ର ଭିତ୍ତ ିସମୂହ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଦଣ୍ଡ ।ୟମାନ ନୁହନ୍ତ ି, ତେବେ ଏହି ପବିତ୍ର ସତ୍ୟ ମାନଙ୍କ ମଧ ରୁ କୌଣସିଟିକୁ ମଧ ଚିହ୍ନ ିବା ସମ୍ଭ ବ ନୁହେଁ।

ଆଦିପୁସ୍ତକର ସମାପ୍ତି ଆମେ ବିଚାର କରିଆସୁଥିବା ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଧାରାସମୂହ ସହ ସଙ୍ଗତ ଅଟେ। ସାରାଂଶରେ:

ଆରମ୍ଭରେ ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ତ୍ରିତ୍ୱ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିକୁ ସାକ୍ଷୀ ହେଲେ, ଯାହା ପୁତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିଲା; ସେହି ପୁତ୍ର ହିଁ ବାକ୍ୟ ମଧ ଅଟନ୍ତି। ବାକ୍ୟ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ମାନବଜାତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂପ୍ରେଷଣର ମାଧ୍ୟମ ହେଲା, ଏବଂ ମାନବଜାତି ପାଇଁ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ସଂଯୋଗ ସ୍ଥାପନ କରିବାର ଏକମାତ୍ର ପଥ ମଧ ବାକ୍ୟ ଅଟେ। ପିତାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହି ଦୂତ ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଲୁସିଫରଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ପରେ ଲୁସିଫରଙ୍କୁ (ଆଲୋକବାହକଙ୍କୁ) ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ। ଗାବ୍ରିଏଲ ଆଲୋକ, ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ଦେଶ, ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ତାହାକୁ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପହଞ୍ଚାନ୍ତି, ଯିଏ ପତିତ ସୃଷ୍ଟ ପରିବାର ପାଇଁ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରେରଣ କରିବାକୁ ନିଯୁକ୍ତ ଏକ ପବିତ୍ର ସୃଷ୍ଟ ପ୍ରାଣୀ ଅଟନ୍ତି। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶ ଲିଖିତ ହୁଏ ଏବଂ ପରେ ମାନବଜାତିଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ କରାଯାଏ। ସଂପ୍ରେଷଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦକ୍ଷେପରେ ସନ୍ଦେଶ ପବିତ୍ର ଅଟେ, ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ, ଯେମାନେ ପତିତ ମାନବ ପ୍ରାଣୀ, ସେମାନେ ପବିତ୍ର ହେବା ଉଚିତ। ଯେ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ପବିତ୍ର ସନ୍ଦେଶ ପତିତ ମାନବତାର ହାତରେ ସମର୍ପିତ ହୁଏ, ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମାନବତାର ପାଖରେ ଅପବିତ୍ରିତ ହାତରେ ଏକ ପବିତ୍ର ସନ୍ଦେଶକୁ ଧାରଣ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ। ତେଣୁ, ପବିତ୍ର ସନ୍ଦେଶର ଆଲୋକ ଆଲୋକ ଓ ଅନ୍ଧକାର—ଉଭୟକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ଯେତେବେଳେ ସନ୍ଦେଶ ପତିତ ମାନବ ପରିବାରର ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହୀତ ହୁଏ, ସେଥିରେ ସେହି ଅଭିନ୍ନ ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତି ନିହିତ ଥାଏ ଯାହା ସମସ୍ତ କିଛିକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ଶକ୍ତି ହିଁ ସେହି ସତ୍ତାକୁ ଧର୍ମୀ ଠାରାଏ। ସଂପ୍ରେଷଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆରମ୍ଭ, ସଂପ୍ରେଷଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଶେଷକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରେ। ଏହିପରି, ଯଦି ସନ୍ଦେଶକୁ ଶୁଣାଯାଏ, ପଢ଼ାଯାଏ ଏବଂ ପାଳନ କରାଯାଏ, ତେବେ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ପତିତ ମାନବଜାତିକୁ ପୁନଃସୃଜନ କରି ପୁତ୍ରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ପରିଣତ କରେ।

> ଧନ୍ୟ ସେ, ଯେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପଢ଼େ, ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ ଧନ୍ୟ, ଯେମାନେ ତାହାକୁ ଶୁଣନ୍ତି ଓ ତାହାରେ ଲିଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି; କାରଣ ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 1:3।

ଯୋହନ ତଦନ୍ତ ମୂଳକ ନ୍ୟ ।ୟବିଚାରର "ଶେଷ ଦିନ" ମାନଙ୍କ ରେ ପତିତ ମାନବଜାତିର ଚିତ୍ର ଣ କରନ୍ତ ି, ଯେମାନେ ନିଜ ପଛରୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱ ର ଶୁଣନ୍ତ ି ଏବଂ ଅତୀତକୁ ନେଇଯାଉଥିବା ସନ୍ଦେ ଶ ଗ୍ର ହଣ କରିବା ପାଇଁ ପଛକୁ ଫେରନ୍ତ ି। ଯେମାନେ ସେହି ସନ୍ଦେ ଶକୁ ଗ୍ର ହଣ କରି ତାହାକୁ ନିଜ ଜୀବନର ଗୋଟିଏ ଅଂଶ ନୁହେଁ, ବରଂ ନିଜ ସମଗ୍ର ଜୀବନ ବନାନ୍ତ ି, ସେମାନେ ସେଠାରେ ଏବଂ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ରେ ଧର୍ମୀ ଗଣ୍ୟ ହୁଅନ୍ତ ି। ଧର୍ମୀ ଗଣ୍ୟ ହେବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ପବିତ୍ର କରାଯିବା। ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରେ ରିତ ସନ୍ଦେ ଶକୁ ଯେମାନେ ପଢ଼ନ୍ତ ି ଏବଂ ଶୁଣନ୍ତ ି, ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ସନ୍ଦେ ଶକୁ ଗ୍ର ହଣ କରି ପବିତ୍ର କରାଯାନ୍ତ ି, ସେଥିରେ ସନ୍ଦେ ଶର ଅନ୍ତ ର୍ନିହିତ ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତ ି ଦ୍ୱ ।ରା ତାହା ସଂପନ୍ନ ହୁଏ। ମନୁଷ୍ୟ ମାନେ ଅବ୍ର ।ହାମଙ୍କ ପରି ବିଶ୍ୱ ।ସ କଲେ, ସେହି ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତ ି ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମୀ ଗଣ୍ୟ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ କରେ। ସନ୍ଦେ ଶ ସେମାନଙ୍କୁ ପଛକୁ ଫେରି ପଛର ସ୍ୱ ରକୁ ଶୁଣିବାକୁ ଶିଖାଏ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ର ।ଚୀନ ପଥମାନଙ୍କ ପ୍ର ତି ନେଇଯାଏ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ହିଁ ମୌଳିକ ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ। ସନ୍ଦେ ଶ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ ରେ

ପରିଚାଳିତ କରେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାଚୀନ ପଥମାନଙ୍କ ଉପରେ ଚାଲନ୍ତି, ସେମାନେ ଧର୍ମୀ ଗଣ୍ୟ ହୋଇଥିବାମାନଙ୍କ ପଥରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି।

> କିନ୍ତୁ ଧର୍ମୀମାନଙ୍କର ପଥ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକ ସଦୃଶ, ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୁଏ। ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ପଥ ଅନ୍ଧକାର ସଦୃଶ; ସେମାନେ କେଉଁଥିରେ ଠୋକର ଖାଉଛନ୍ତି ତାହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ। ହେ ମୋର ପୁତ୍ର, ମୋର ବଚନରେ ମନୋଯୋଗ ଦିଅ; ମୋର କଥାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମ କାନ ନମାଅ। ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମ ଚକ୍ଷୁରୁ ଦୂର ହେବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ; ତୁମ ହୃଦୟର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ରକ୍ଷା କର। କାରଣ ଯେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପାଆନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଜୀବନ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଶରୀର ପାଇଁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ। ସମସ୍ତ ସତର୍କତା ସହିତ ତୁମ ହୃଦୟକୁ ରକ୍ଷା କର; କାରଣ ତାହାରୁ ଜୀବନର ଉତ୍ସଗୁଡ଼ିକ ନିସ୍ସରିତ ହୁଏ। କୁଟିଳ ମୁଖକୁ ତୁମଠାରୁ ଦୂର କର, ଏବଂ ବିକୃତ ଓଷ୍ଠକୁ ତୁମଠାରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୂରେ ରଖ। ତୁମ ଚକ୍ଷୁ ସିଧା ଆଗକୁ ଦେଖୁ, ଏବଂ ତୁମ ପାପୋଟି ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ସରଳଭାବେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁ। ତୁମ ପାଦର ପଥକୁ ବିଚାର କର, ଏବଂ ତୁମ ସମସ୍ତ ପଥ ସ୍ଥିର ହେଉ। ଡାହାଣକୁ କିମ୍ବା ବାମକୁ ଘୁଞ୍ଚିବ ନାହିଁ; ଅପକର୍ମରୁ ତୁମ ପାଦକୁ ଦୂରେ ରଖ। ହିତୋପଦେଶ 4:18–27।

ଯେମାନେ ପ୍ରଦତ୍ତ ବାର୍ତ୍ତାଦ୍ୱାରା ଧର୍ମୀ ଠାରୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ପଥରେ ଚାଲନ୍ତି ଯାହା ସଦାବର୍ଦ୍ଧମାନ ଆଲୋକକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; କିନ୍ତୁ ସେହି ଆଲୋକ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ପଥକୁ ତଦନୁସାରେ ଅଧିକ ଅନ୍ଧକାରମୟ କରେ। ଆଲୋକ ଅନ୍ଧକାରରୁ ପୃଥକ କରେ। ଆରମ୍ଭରେ ଆଲୋକ ହେଉ ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିବା ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତି, ଶେଷକାଳରେ ମନୁଷ୍ୟଜାତି ଉପରେ ସେହି ଏକେଇ ପ୍ରଭାବ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ଯେପରି ଆରମ୍ଭରେ ଆଲୋକ କରିଥିଲା। ଯେ ବର୍ଗ ପଛରୁ ଆସୁଥିବା ସ୍ୱରକୁ ଶୁଣିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରେ, ଏବଂ ତେଣୁ ଅନ୍ଧକାରାଚ୍ଛନ୍ନ ପଥରେ ଚାଲିବାକୁ ବାଛେ, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ "ଠୋକର ଖାନ୍ତି", କାରଣ ସେମାନେ ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତରରେ, ସେହି ପୁରାତନ ପରୀକ୍ଷିତ ପ୍ରସ୍ତରରେ ଠୋକର ଖାନ୍ତି। ସେହି ସ୍ୱର ହେଉଛି ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଧର୍ମୀକୃତମାନେ ସେହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣନ୍ତି ଓ ସେହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ନିଜ ହୃଦୟକୁ ନତ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ହୃଦୟର ମଧ୍ୟରେ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି; କାରଣ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ପିତୃଗଣଙ୍କ ପ୍ରତି, (ଅତୀତ) ଫେରାଇଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ପିତୃଗଣଙ୍କର ହୃଦୟ ଶେଷ ପ୍ରତି ସୂଚିତ କରେ।

> ଧର୍ମୀମାନଙ୍କର ପଥ ସରଳତାର; ହେ ପରମ ସରଳ, ତୁମେ ଧର୍ମୀଙ୍କର ପଥକୁ ସମତଳ କରୁଛ। ହଁ, ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମର ବିଚାରମାନଙ୍କର ପଥରେ ଆମେ ତୁମ ପାଇଁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରିଛୁ; ଆମ ଆତ୍ମାର ଆକାଙ୍କ୍ଷା ତୁମର ନାମ ପ୍ରତି ଓ ତୁମ ସ୍ମରଣ ପ୍ରତି ଅଛି। ମୋର ଆତ୍ମା ସହିତ ରାତିରେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରିଛି; ହଁ, ମୋର ଅନ୍ତରେ ଥିବା ଆତ୍ମା ସହିତ ମୁଁ ପ୍ରଭାତେ ତୁମକୁ ଖୋଜିବି; କାରଣ ପୃଥିବୀରେ ତୁମର ବିଚାରମାନ ଥିଲେ, ଜଗତର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ଧର୍ମ ଶିଖିବେ। ଯିଶାୟ 26:7–9।

ଯେମାନେ ଧର୍ମୀମାନଙ୍କର ପଥରେ ଚାଲନ୍ତି, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ତୌଳନ୍ତି, କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ବିଚାର କରନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ଏହା "ଶେଷ ଦିନମାନରେ" କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ବିଚାରସମୂହ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ଧର୍ମୀମାନେ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ବିଳମ୍ବ ସମୟର ପୂରଣରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ। ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ଜ୍ଞାନର ପଥରେ ଚାଲୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଭିଳାଷ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ର, ବିଷୟରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ବୁଝାମଣା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା। ଯେମାନେ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସେଇମାନେ ଯେମାନେ ଶେଷ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତା ଘୋଷଣା କରନ୍ତି; କାରଣ ସେମାନେ ସେଇମାନେ ଯେମାନେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ଯାହା ନିଶ୍ଚୟଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରର ପ୍ରଥମ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ, ବାହ୍ୟ ସନ୍ଦେଶ ଆସେ।

> ଏହା ପରେ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଆଉ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ଦେଖିଲି; ସେ ମହା ସାମର୍ଥ୍ୟଧର ଥିଲେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କର ଗୌରବରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ସେ ବଳବାନ ସ୍ୱରରେ ମହାରବ କରି କହିଲେ, ମହାନ୍ ବାବିଲ ପତିତ ହୋଇଛି, ପତିତ ହୋଇଛି; ସେ ଭୂତଗଣଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମାର ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚି ଓ ଘୃଣିତ ପକ୍ଷୀର ପିଞ୍ଜର ହୋଇଯାଇଛି। କାରଣ ସମସ୍ତ ଜାତି ତାହାର ବ୍ୟଭିଚାରଜନିତ କ୍ରୋଧର ମଦ୍ୟପାନ କରିଛନ୍ତି; ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନେ ତାହା ସହ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ପୃଥିବୀର ବ୍ୟାପାରୀମାନେ ତାହାର ଭୋଗବିଳାସର ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଧନୀ ହୋଇଉଠିଛନ୍ତି। ଏବଂ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆଉ

ଏକ ସ୍ୱ ର ଶୁଣିଲି, ଯାହା କହୁଥିଲା, ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ତାହାର ମଧ ରୁ ବାହାରି ଆସ, ଯେପରି ତୁମେ ତାହାର ପାପରେ ସହଭାଗୀ ନ ହେଉ, ଏବଂ ତୁମେ ତାହାର ଦୁର୍ଯୋଗଗୁଡ଼ିକର ଭାଗୀ ନ ହେଉ। ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:1–4।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାରର ଦୂତ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ଅବତରଣ କଲାବେଳେ, ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚ ପୁରୁଣା ପଥଗୁଡ଼ିକୁ ଫେରିଆସିବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ତାହାର ଅନ୍ତିମ ଆହ୍ୱାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲା। ତାହାପରେ ସେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ସତ୍ୟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟତ୍ୱର ଶୃଙ୍ଗ ରହିଲା ନାହିଁ। ସେହି ସମୟରେ, ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେମାନେ ସେହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ୱରର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ତାହାକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ବାଛିନଥିଲେ, ଯାହାର ପ୍ରତିରୂପ ଯୋହନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଦଶର ଦୂତ 11 ଅଗଷ୍ଟ 1840 ରେ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ଅବତରଣ କରିଥିଲା। ଯେ ଆତ୍ମିକ ଜାତି ପ୍ରଥମ ଦୂତର ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହେବାବେଳେ ସତ୍ୟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟତ୍ୱର ଆବରଣକୁ ଧାରଣ କରିଥିଲା, ସେହି ଜାତି ପରେ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭରେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟତ୍ୱର ପଦଚିହ୍ନକୁ ଅନୁସରଣ କଲା।

ତାହାପରେ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ସିଙ୍ଗ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଗଲା, ଯେମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦୂତଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା ଛୋଟ ପୁସ୍ତକର ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। 1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ଥିବା ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟା, 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ଠାରୁ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଶେଷକାଳରେ ଥିବା ଏକ ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। 1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ପ୍ରଥମ ଇତିହାସର ମଧ୍ୟରେ, ଏବଂ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଚାଦର ଧାରଣ କରିଥିବା ପୂର୍ବତନ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ଦଳରୁ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ସେହି ଚାଦରକୁ ଧାରଣ କରୁଥିବା ଏକ ନୂତନ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ଦଳକୁ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ।

ଧର୍ମୀକୃତମାନଙ୍କର ପଥ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆମର ବିଚାରରେ ଏହା ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ, ସେହି ଇତିହାସର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ନିରାଶା ରହିଛି, ଯାହା ବିଳମ୍ବକାଳର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ସେହି ସମୟରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନର ସନ୍ଦେଶର ମୋହର ଖୋଲାଯାଇବା ସହିତ ଶେଷ ହୁଏ। ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭରେ ସେହି ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ତାରିଖରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନର ସନ୍ଦେଶର ସମାପ୍ତି ସହିତ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା। ଶେଷକାଳରେ ସେହି ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ, ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହେଉଥିବାମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ଶେଷକାଳରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନର ସନ୍ଦେଶ, ଆରମ୍ଭରେ ଯେପରି, ସେପରି ସମାପ୍ତ ହେବ, ଏବଂ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ସମାପ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନର ସନ୍ଦେଶର ମୋହର ଖୋଲାଯାଇଥିଲା। ଆରମ୍ଭରେ ଥିବା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନର ସନ୍ଦେଶ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶେଷକାଳରେ ମୋହରମୁକ୍ତ କରାଯାଉଛି।

ଧର୍ମୀଠାରୁ ଗଣ୍ୟ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନେ ଯେତେବେଳେ ଦୁଷ୍ଟ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ସହ ଏକ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି, ସେହି ସମୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି।

ସେ କହିଥିଲେ, "ଏହାହେଉଛି ସେହି ବିଶ୍ରାମ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ କ୍ଳାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେଇପାରିବ; ଏବଂ ଏହାହେଉଛି ସେହି ପ୍ରଶାନ୍ତି"; ତଥାପି ସେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହେଲା ଆଦେଶ ଉପରେ ଆଦେଶ, ଆଦେଶ ଉପରେ ଆଦେଶ; ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି, ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି; ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ, ସେଠାରେ ଅଳ୍ପ; ଯେଣୁ ସେମାନେ ଯାଆନ୍ତୁ, ଏବଂ ପଛକୁ ପଡ଼ନ୍ତୁ, ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଚୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ, ଫାନ୍ଦରେ ପଡ଼ନ୍ତୁ, ଏବଂ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ। ଏହିକାରଣରେ, ହେ ଉପହାସକାରୀ ପୁରୁଷମାନେ, ତୁମେମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଯିରୁଶାଲେମରେ ଥିବା ଏହି ଜନତାଉପରେ ଶାସନ କରୁଛ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ। କାରଣ ତୁମେ କହିଛ, "ଆମେ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିଛୁ, ଏବଂ ପାତାଳ ସହିତ ଆମର ସମ୍ମତି ହୋଇଛି; ଯେତେବେଳେ ପ୍ରବଳ ପ୍ରହାର ବହିଯିବ, ସେ ଆମ ପାଖକୁ ଆସିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଆମେ ମିଥ୍ୟାକୁ ଆମର ଆଶ୍ରୟ କରିଛୁ, ଏବଂ ଅସତ୍ୟର ତଳେ ଆମେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇଛୁ।" ତେଣୁ ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହନ୍ତି, "ଦେଖ, ମୁଁ ସିୟୋନରେ ଏକ ଭିତ୍ତି ପାଇଁ ପଥର ରଖୁଛି, ପରୀକ୍ଷିତ ପଥର, ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ କୋଣାର ପଥର, ନିଶ୍ଚିତ ଭିତ୍ତି; ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ତ୍ୱରା କରିବ ନାହିଁ।" ଯିଶାୟ 28:12–16.

ଧର୍ମୀକୃତମାନେ ଚର୍ଚ୍ଚଙ୍କ ପାଖକୁ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକର ପବିତ୍ର ସନ୍ଦେଶକୁ ନେଇଯାନ୍ତି, ଏବଂ ତାହା ପରେ ସେମାନେ ବାବିଲୋନରୁ ମନୁଷ୍ୟଜାତିକୁ ବାହାରକୁ ଡାକୁଥିବାବେଳେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱରର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରଖ୍ୟାପନ କରନ୍ତି।

> "ଏହିପରି, ଜଗତକୁ ସତର୍କ କରିବା ପାଇଁ ହେଉଥିବା ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟରେ, ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ପୃଥକ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଏ। ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛି, 'ବାବିଲୋନ ପତିତ ହୋଇଛି, ପତିତ ହୋଇଛି, ସେହି ମହାନଗରୀ, କାରଣ ସେ ନିଜ ବ୍ୟଭିଚାରର କ୍ରୋଧର ମଦ ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କୁ ପାନ କରାଇଛି।' ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାର ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରର ଆହ୍ୱାନରେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏକ ସ୍ୱର ଶୁଣାଯାଏ, ଯାହା କହେ, 'ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ତାହାରୁ ବାହାରିଆସ, ଯେଣେକି ତୁମେ ତାହାର ପାପମାନଙ୍କର ସହଭାଗୀ ନ ହଅ, ଏବଂ ଯେଣେକି ତୁମେ ତାହାର ବିପତ୍ତିମାନଙ୍କର ଅଂଶ ନ ପାଅ। କାରଣ ତାହାର ପାପମାନ ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି, ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ତାହାର ଅଧର୍ମମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଛନ୍ତି।'" Review and Herald, December 6, 1892.

ଯେମାନେ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରି ଆସି ଧର୍ମୀମାନଙ୍କର ପଥରେ ଚାଲୁଥିବାମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ତ୍ରୟୀଙ୍କ ନାମଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ବପ୍ତିସ୍ମାର ଜଳ ମାଧ୍ୟମରେ ମେଷପାଳରେ ଗ୍ରହୀତ ହୁଅନ୍ତି। ଧର୍ମୀ ଠାରୁଥିବାମାନେ—ପାଟମସ୍‌ରେ ଯୋହନଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ସନ୍ଦେଶ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୁଣୁଥିବାମାନେ ହେଉନ୍ତୁ କିମ୍ବା ପରେ ବାବିଲୋନରୁ ଆହ୍ୱାନ କରି ବାହାର କରାଯାଇଥିବାମାନେ ହେଉନ୍ତୁ—ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଧର୍ମୀ ଠାରୁଥାନ୍ତି। ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦିବ୍ୟତା ଓ ମନୁଷ୍ୟର ମାନବତାର ସେହି ସଂଯୋଗ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ଉପରେ ମାନବ ସ୍ୱଭାବ ଗ୍ରହଣ କଲେ ସେଥିରେ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ପରି, ସଫଳ କରାଯାଇଥିଲା। ଏକ ଶତ ଚୌଅଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଥିଲା—ଯାକୁବଙ୍କ ବାରୋଟି ପୁତ୍ର ଏବଂ ବାରୋଟି ଶିଷ୍ୟ। ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ତ୍ରୟୋଦଶ ଗୋତ୍ର ଏବଂ ତ୍ରୟୋଦଶ ଶିଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି। ଉଭୟ ଉଦାହରଣରେ ଥିବା ଏହି ଦୁଇ "ତ୍ରୟୋଦଶ" ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଯାଜକ ହେବାକୁ ଆହ୍ୱାନ ପାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ସେହି ଆହ୍ୱାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏଷାଉ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଏ, ଯେବେକି ତାଙ୍କ ଛୋଟ ଭାଇ ଯାକୁବ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରେ ଯେମାନେ ସେହି ଆହ୍ୱାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି। ଏଷାଉ ଓ ଯାକୁବ ଉଭୟେ ଜଗତର ଶେଷ ସମୟରେ ଥିବା ଲାଓଦିକିୟ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡ୍‌ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରନ୍ତି। ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ଲେଖନୀ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରେରିତ ପବିତ୍ର ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଇସ୍ରାଏଲରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ, ଯେବେକି ଏଷାଉ ନିଜ ନାମକୁ ଅବିକଳ ରଖିଥାଏ।

ନିଶ୍ଚୟ, ଆଲଫା ଏବଂ ଓମେଗାଙ୍କ ଏହି ନଅଟି ପଙ୍କ୍ତିରେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ କିଛି ରହିଛି, କାରଣ ଏହା କେବଳ ଦେବବାକ୍ୟରେ ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷସମୂହର ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସାରାଂଶ ମାତ୍ର ଥିଲା।

ଇତିହାସର ନଅଟି ରେଖା, ଯେଉଁମାନେ ସୃଷ୍ଟିକାଳରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଆରମ୍ଭ ଓ ସମାପ୍ତିର ଏହି ନଅଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ରେଖା ସବୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି ପଦ ସହ ସିଧାସଳଖ ସମ୍ବନ୍ଧିତ। ସେହି ତିନୋଟି ପଦ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ଯିଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ, ଯାହା ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ମୁଦ୍ରାମୋଚିତ ହୁଏ, ତାହା ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତିର ଏକ ପ୍ରକାଶ। ମୋଶାଙ୍କ ସମୟରୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଯୋହନଙ୍କ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ବିଭିନ୍ନ ସାକ୍ଷୀଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଜଟିଳ, ପରସ୍ପର-ଗାଁଥିତ ସାକ୍ଷ୍ୟରୂପେ କେଉଁ ଅନ୍ୟ ଶକ୍ତି ଗଠନ କରିପାରିଥାନ୍ତା?

ତୁମର ଜୁତା କାଢ଼ିଦିଅ, କାରଣ ଏହା ପବିତ୍ର ଭୂମି।